

Jeugdgids 2016 van de Christelijke Gereformeerde Kerk "Maranatha"

OP DE UITKIJK!

- JEUGDGIDS VOOR 16 JAAR EN JONGER -

IK KIKK UIT NAAR:

Voor jullie ligt weer een nieuwe jeugdgids. Met heel veel informatie en verhalen. Niet alleen maar nuttige informatie. Er staan ook veel leuke verhalen in. En foto's. Zoals die van het kerkkamp. Deze keer staat de jeugdgids in het thema van "Uitkijken naar..". Soms kun je enorm uitkijken naar iets. Kun je haast niet wachten tot het gebeurd. Maar je kunt ook ergens naar uitkijken wat misschien nog heel lang op zich laat wachten. En soms heb je een droom en weet je niet of die zal uitkomen. Zoals die Vader, die wachtte op zijn zoon. Zijn zoon wou de wereld bekijken. Hij dacht dat het daar beter was dan bij zijn Vader op de boerderij. Met een grote zak met geld verdween hij op zoek naar geluk

en plezier. Maar zijn trouwe Vader keek dagelijks naar hem uit. Wachtte op zijn terugkeer. Zo wacht God ook op ons. Ik kijk ook ergens naar uit. Naar een nieuwe hemel en aarde. Een aarde waarop de dieren niet meer hoeven te vluchten of te vechten. Waar ze niet meer worden bedreigd. Een nieuwe aarde waar je rustig op een leeuw kunt toestappen om te knuffelen. Weet je wat zo mooi is van deze droom? Die komt zeker uit! God heeft dat namelijk beloofd in Zijn Woord. En jullie? Waar kijken jullie naar uit?

Ik wens jullie heel veel leesplezier.

VAN DE REDACTIE COMMISSIE

Onze aandacht word in deze tijd constant wel gevangen door iets en altijd is er wel iets te doen, te zeggen, te bekijken of te beluisteren. Ik kijk uit naar een wereld die vrij is van al die afleiding die ons van Jezus Christus afhoudt. Zodat we ons hele hart kunnen richten op Hem. Dat wij ons kunnen verheugen op de erfenis, die door Hem, in de Hemel voor ons klaar ligt.

Elisabeth Post-Schaak

Waar kijk je naar uit? Tja.. er is zoveel om aan te denken maar hoe zet je dat op papier en wat is belangrijk. In een tijd die zo snel voorbij gaat probeer ik mij elke dag te richten op wat belangrijk is. Namelijk de dag samen beginnen met ons gezin en te bidden tot God. Ik kijk uit naar de stille momenten met God! Stil zijn in deze drukke tijd!

Fokke Post

Ik kijk uit naar het volgende kerkkamp! Dit jaar voor het eerst meegeweest. Het was zo gaaf en erg gezellig. Volgend jaar ben ik zeker weer van de partij!!

Hendrik Brands

*Daarom blijf ik de Heere verwachten;
Mijn ziel wacht ongestoord;
Ik hoop, in al mijn klachten,
Op Zijn onfeilbaar Woord.
Mijn ziel, vol angst en zorgen,
wachter sterker op de Heer';
dan wachters op de morgen;
Den morgen, ach wanneer?*

OP DE UITKIJK!

Op de uitkijk! Zo luidt het thema van deze jeugdgid. Het is een thema dat vanuit verschillende invalshoeken belicht kan worden. Denk bijvoorbeeld aan de gelijkenis van de verloren zoon. Zijn vader stond allang op de uitkijk. Ook toen zijn zoon er nog niet over nadacht om naar huis terug te keren. Op de uitkijk staat elke vrijdagmiddag of zaterdagmorgen een vissersfamilie. Vrouw en kinderen staan op de uitkijk om hun man en vader na een week vissen te verwelkomen. 's Morgens sta jij wellicht op de uitkijk. Je wacht op je vrienden of vriendinnen om samen met hen naar school te fietsen. Er zijn nog meer voorbeelden te noemen. In elk geval is duidelijk dat we allemaal wel eens een keer op de uitkijk staan.

Juist daarom is het ook niet verwonderlijk dat de Bijbel dit beeld ook vaak gebruikt. Ik haal twee voorbeelden voor het voetlicht. In Ezechiël 33 vergelijkt de Heere het werk van zijn dienstknechten met een soldaat op wacht. Op de dikke vestingmuur tuurt hij speurend het nachtelijk duister in. Wanneer hij onraad ruikt, slaat hij direct alarm. Tenminste dat is zijn opdracht. De stadsbevolking heeft deze verantwoordelijkheid aan hem toevertrouwt. De inwoners zelf slapen allen. Ze vertrouwen op de stadswachten. Wat een verantwoordelijkheid rust op hun schouders! Dit Schriftgedeelte tekent twee soorten wachten: een getrouwe en een ontrouwe wacht. De ontrouwe wacht waarschuwt niet. Hij ziet het gevaar niet. Zag hij het maar! Blindheid heeft zijn ogen geslagen. De getrouwe wacht

ziet het wel. Dat komt niet omdat hij beter is dan de ontrouwe. Nee, de Heere heeft hem aangesteld (vers 7)! Hét verschil maakt God. De wacht die God niet geroepen heeft, ziet niets. De wacht die God wel geroepen heeft, ziet het gevaar en waarschuwt. Ik schrijf dit stukje wanneer de kerkenraad zich bezint op het beroepingswerk. Zie jij samen met je kerkenraad uit naar een wacht op de muur, die door God geroepen is? Eén van de kenmerken van zijn roeping is dat hij je eerlijk waarschuwt voor het gevaar. Dat kan verschillende gezichten hebben, maar dat laat ik nu rusten. Mijn vraag ligt nu ergens anders. Wil jij een wacht die je eerlijk waarschuwt? Of vind je dit niet nodig? Wil je een wacht die God geroepen heeft? Of een wacht zonder roeping?

Het tweede voorbeeld ligt op het eerste gezicht op een heel ander vlak, maar heeft uiteindelijk alles met het eerste te maken. Stel je nu eens voor dat je binnenkort trouwt. Alles is geregeld en op de trouwdatum stap je in de trouwauto en je rijdt naar het huis van je aanstaande vrouw. Daar is alles stil. Geen versiering, geen vlaggen, geen drukte in de straat. Een onbestemd gevoel bekruipt je. Je stapt uit, belt aan en wacht. De deur gaat open en je kijkt in het verbaasde gezicht van je aanstaande schoonmoeder. 'Wat kom jij doen?', zo vraagt ze verbaast. 'Uw dochter halen, we trouwen vandaag! Toch?' Het blijft even stil. 'Vandaag?!', zo antwoordt ze, 'Morgen is toch de trouwdag? Vandaag is ze met haar vriendinnen gaan winkelen!'

Raar voorbeeld! Of niet?! Dit overkomt jou nooit. Toch heb ik met dit voorbeeld het leven van veel kerkmensen getekend. We weten allemaal dat Jezus terugkomt. Wanneer weten we niet. Dat hoeft ook niet. We mogen dagelijks leven in de verwachting dat hij elk moment kan komen. Een mooier leven is toch niet denkbaar. Nog even en dan begint de bruiloft van het Lam! Heel ons leven is daarop afgestemd. We tellen de dagen weg. Elke dag brengt ons dichterbij Hem. Nog even en dan klinken de bazuinen. De bruiloft van het Lam begint! Maar is jouw leven hierop afgestemd? Sta jij klaar? Ben je bereid? Of ben je niet thuis wanneer Jezus komt?

Beide voorbeelden hebben veel met elkaar te maken. De wachters (je predikanten) in jouw gemeente staan op de uitkijk. Zij letten niet alleen op het dreigend gevaar. Ze wijzen je ook op de voortekenen van Christus' wederkomst. Zo kunnen gevaren, bijvoorbeeld wereldgelijkvormigheid, verkillig van de liefde, dwalingen, tekenen van Jezus' wederkomst zijn. Ze wijzen je erop, maar wijzen ook verder. Ginds gloort het ochtendrood. De ochtend staat op het punt van doorbreken. De eerste stralen breken voorzichtig door en dan plotseling verschijnt de zon in al haar schoonheid aan de einder. De stad ontwaakt, de wacht ontspant, de duisternis verdwijnt. De nieuwe dag begint!

C.P. de Boer vdm

Thijmen en Riekelt zijn een tweeling van 14 jaar. Bij het schrijven van dit artikel zitten de beide jongens in de tweede klas van het Berechja College. De jongens hebben dezelfde vrienden en zijn iedere dag met elkaar te vinden. Bij de fotoshoot van de jongens helpen ze elkaars t-shirt goed te doen voor de foto! De tweeling oogt onafscheidelijk. Maar of dit echt zo is en of misschien toch wat verschillen zijn? Lees het verslag van de tweeling hieronder:

“Bijzondere broersrelatie”

Thijmen: “Riekelt is een uur ouder dan ik. Hij is dus eerlijk de oudste. Haha! Ik ken Riekelt heel goed, vooral omdat we ook alles met elkaar delen en heel vaak bij elkaar zijn. Als het op school met mij niet zo lekker gaat, voelt Riekelt dat altijd aan. We zijn altijd enorm goed op elkaar ingesteld, op deze manier kunnen we elkaar altijd helpen. Ik vind het zelf heel leuk om te voetballen en mag graag gamen, maar met elkaar ondernemen we toch echt het meest. We hebben dezelfde vrienden en zijn daarom ook altijd bij elkaar te vinden. Letterlijk dag en nacht, want we delen ook dezelfde slaapkamer. Ik vind het zelf heel bijzonder om tweeling te zijn, toch brengt het op school weleens verwarring op. We zitten niet altijd ieder uur bij elkaar in de klas, dan halen de leerkrachten ons nog weleens door elkaar. Ik ben heel blij met Riekelt naast me, want ik heb altijd een vriend. We zijn een gespiegelde tweeling en dat heeft ook zo z’n voordelen hoor. Als we bijvoorbeeld aan het eten zitten, hebben we nooit last van elkaars ellebogen tegen elkaar aan, omdat ik rechts ben en Riekelt links (tja.. last.. last.., we kunnen niet zonder elkaar hoor, haha). Het tweelingzijn kent daarnaast ook minder fijne kanten, als Riekelt bijvoorbeeld ergens niet op tijd is, kan ik me daar zorgen over maken. Ik vraag me dan al heel snel af, waar hij is. En als Riekelt ziek is, voel ik me ook niet helemaal lekker. Dat is ook andersom hoor.

Als ik Riekelt in een paar woorden moet omschrijven, komt bij mij allereerst naar boven dat Riekelt rustig, verstandig en erg gezellig is. Riekelt denkt eerst goed na voordat hij iets onderneemt, ik handel gelijk. Riekelt is de denker van ons beide en ik ben de doener. Conclusie is dat ik heel dankbaar met m’n broer Riekelt ben!”

“De één is links- de ander rechtshandig”

Riekelt: “Thijmen en ik zijn dag en nacht bij elkaar. Ik kan me geen dag of nacht herinneren waarop we niet bij elkaar zijn geweest. Na de zomervakantie gaan we allebei naar de derde klas van het Berechja College. Op de lagere school zaten we altijd bij elkaar in de klas, nu is dat niet altijd meer zo. Thijmen vindt het erg leuk om te voetballen, ik mag weer graag “poeren” bij de singel. Wij zijn als tweeling echt wel onafscheidelijk, ik hoef maar naar Thijmen te kijken en hij begrijpt wat ik bedoel. We begrijpen elkaar zonder woorden zeg maar. Tweeling zijn is ook wel handig hoor, ik heb altijd iemand die het voor me opneemt. En andersom moet ook niemand aan Thijmen komen hoor, haha!

Daarnaast heeft het tweelingzijn ook minder fijne kanten natuurlijk. Als één van ons iets “uitgehaald” heeft (we zijn echt wel lief hoor, haha) dan krijgen we soms beide “de schuld”.

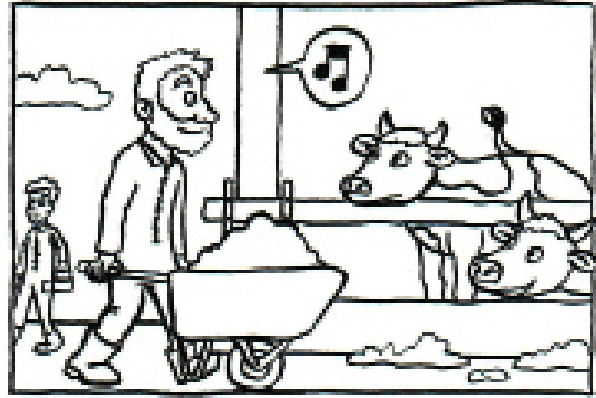
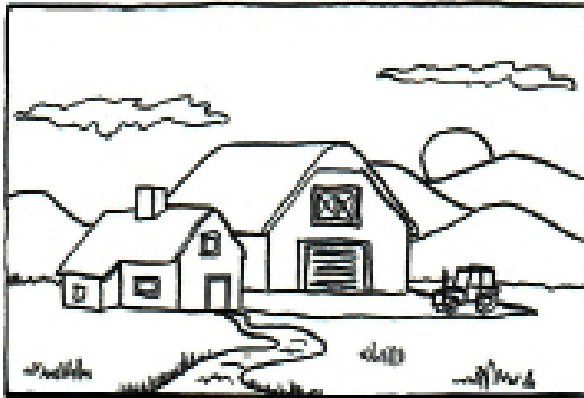
Wij zijn trouwens niet de enigste tweeling in ons gezin, onze oudste broer- en zus zijn ook tweeling! Verder moet altijd alles gedeeld worden, maar tja.. Daar ben je tenslotte tweeling voor!

We zijn dan wel een tweeling, maar hebben allebei wel onze eigen karaktereigenschappen en eigen talenten. Gelukkig ook maar. Thijmen gaat gewoon ergens voor, ik moet eerst ergens over nadenken.

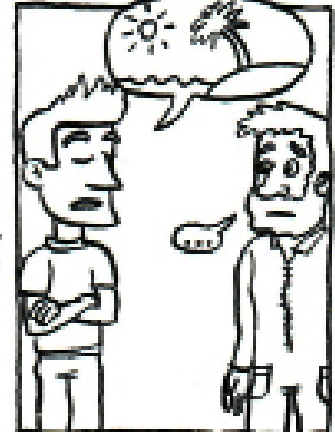
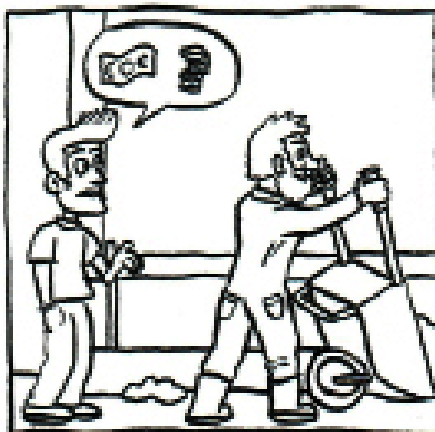
Als ik Thijmen in een paar woorden moet omschrijven, omschrijf ik hem zo: Thijmen kan goed luisteren en is daarnaast erg gezellig. Ik ben blij met m’n broer Thijmen!”

“Wij zijn trouwens niet de enigste tweeling in ons gezin, onze oudste broer- en zus zijn ook tweeling!”

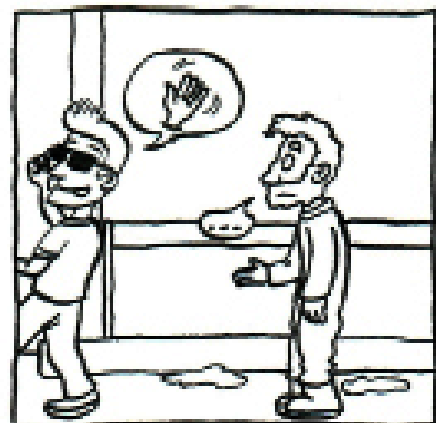
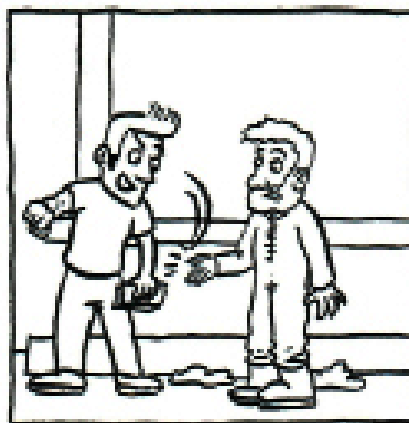
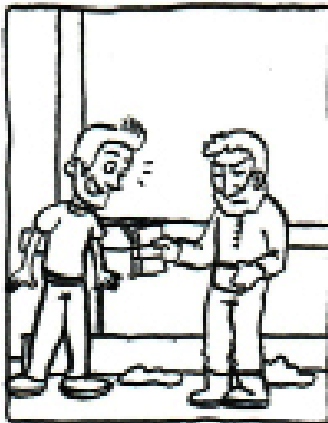
DE VERLOREN ZOON

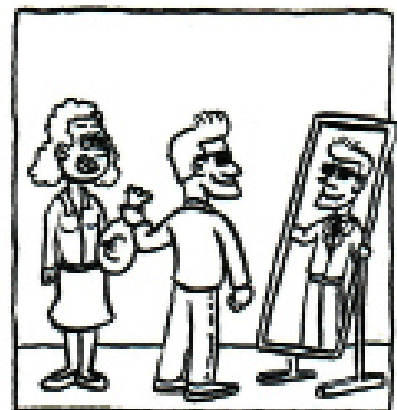
"En Hij zei: Een zeker mens had twee zonen."

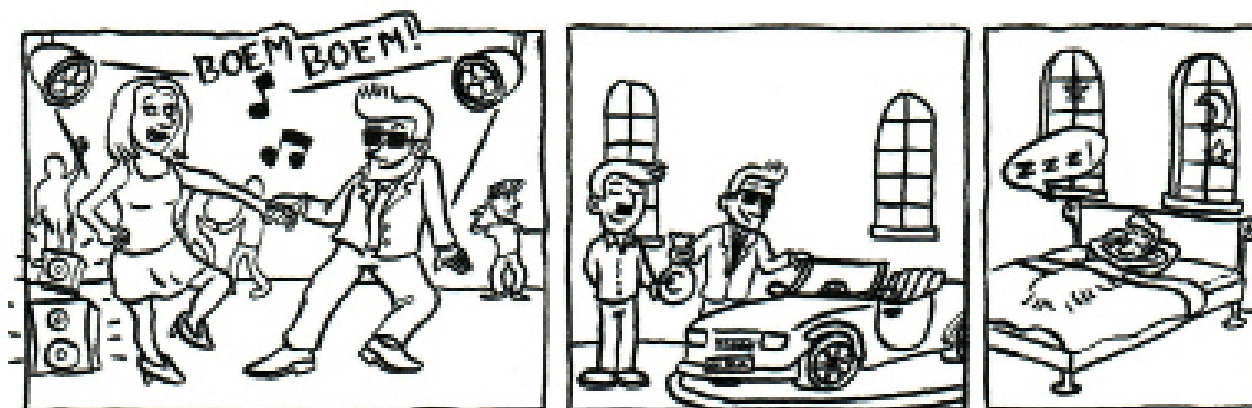
"En de jongste van hen zei tegen zijn vader: Vader, geef mij het deel (...) dat mij toekomt."

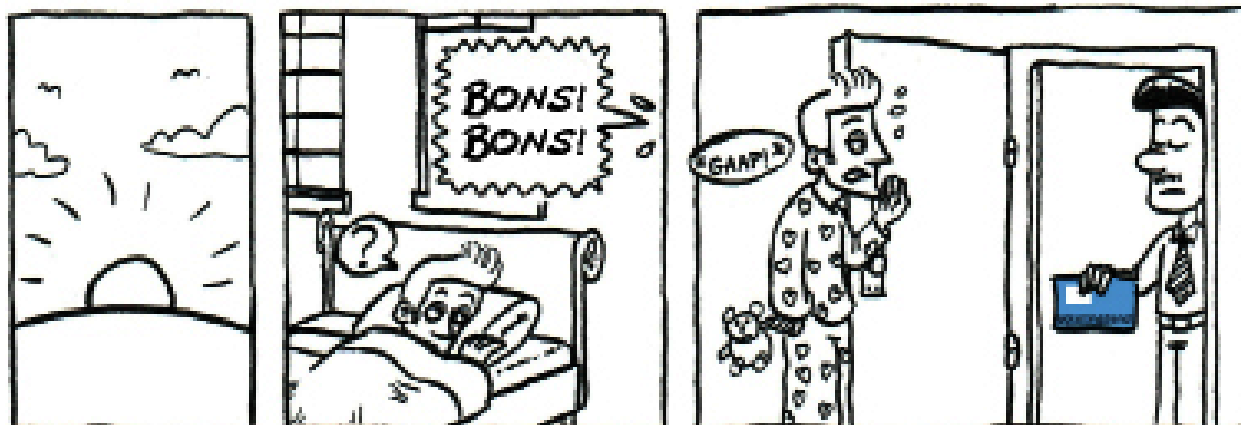
"En hij deelde zijn vermogen onder hen."

"En niet veel dagen daarna maakte de jongste zoon alles te gelde en reisde weg naar een ver land..."

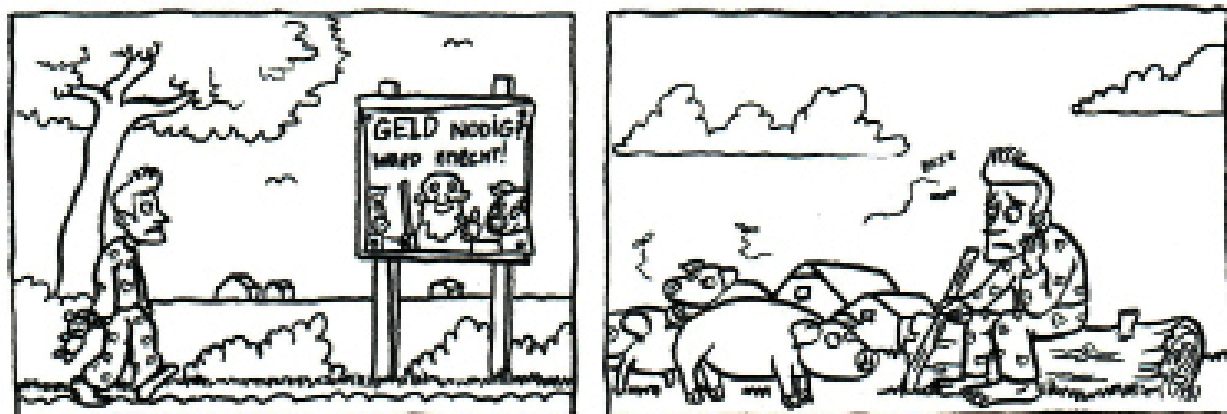
"... en verkwistte daar zijn vermogen in een losbandig leven."

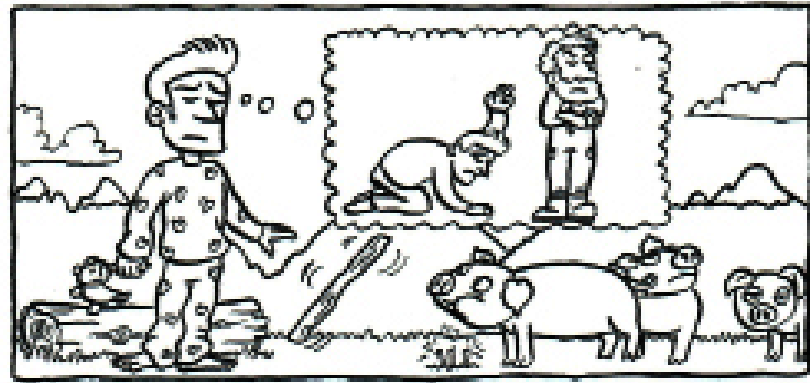
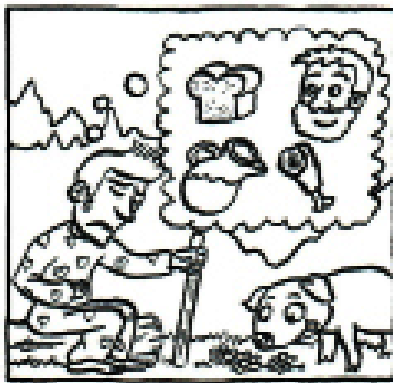
"En toen hij er alles doorgebracht had..."

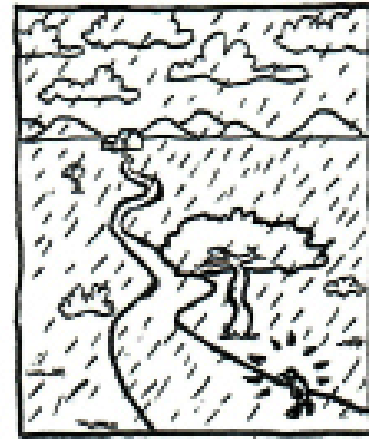
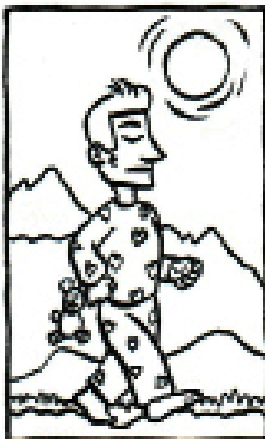
"... begon hij gebrek te lijden."

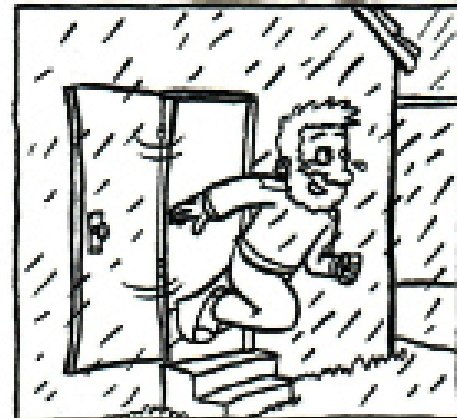
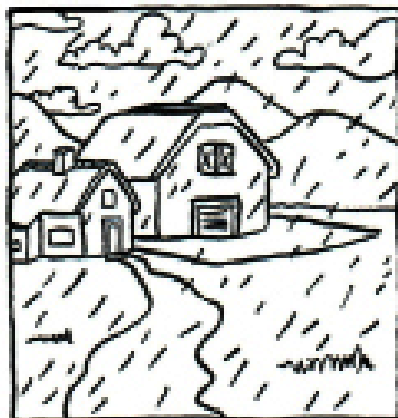
"En hij ging heen en voegde zich bij één van de burgers van dat land, en die stuurde hem naar zijn akkers om de varkens te weiden."

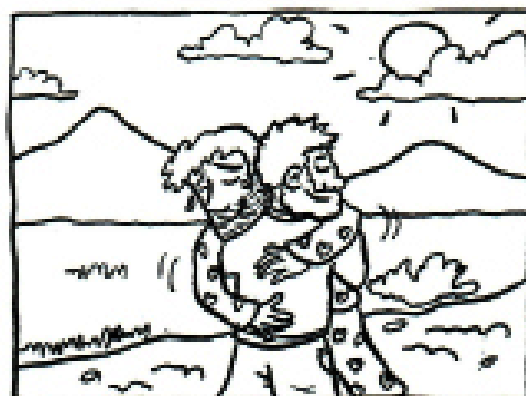
"En nadat hij tot zichzelf gekomen was, zei hij: (...) ik kom om van honger. Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u."

"En ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden."

"En toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem (...) en hij snelde hem tegemoet, ..."

"... viel hem om de hals en kustte hem." (Lukas 15:1-20)

Churchbook

Lid worden?

**'Ik ben de weg, de waarheid en het leven.
Niemand kan bij de Vader komen dan door mij.**

Willichia Hoekstra

Wie ben je?

Hallo, ik ben Willichia Hoekstra. Ik ben dertien jaar oud en heb twee zussen, Bonny en Tinie en een zusje (Li-janne). Mijn vader en moeder zijn Tjeerd en Heidi Hoekstra en mijn beste moas zijn Karolien, Keysha, Rijanne en Aniek. Op dit moment zit ik nog in groep acht van de basisschool, maar volgend jaar ga ik naar het Berechja College. Ondertussen weet ik nog niet op welk niveau ik moet, maar waarschijnlijk wordt dat basis of kader.

Zie je uit naar de middelbare school?

Ja, mega! Ik zie vooral uit naar mijn nieuwe klasgenoten en nieuwe docenten. Ook lijkt het me gaaf om nieuwe moas te krijgen op het Berechja. Ik wil graag heel veel nieuwe mensen leren kennen.

Lijkt het je moeilijk om God te dienen op een middelbare school?

Ja! Je hebt ook mensen op school die niet in God geloven. Dit lijkt me moeilijk. Stel dat ze me overhalen om niet meer te geloven.. Op de middelbare school heb je ook meer te maken met bijvoorbeeld alcohol of roken. Ik ken mensen van mijn leeftijd die al naar barretjes gaan. Ik hoop dat mensen mij niet gaan overhalen en dat ik sterk in mijn schoenen kan blijven staan. Ook wil ik nooit beginnen aan roken. Mijn moeder zegt altijd: Als je begint met roken, kom je er nooit meer van af.

Hoe kun je toch dicht bij God blijven?

Blijven bidden iedere avond en uit mijn dagboekje lezen. Ook denk ik dat het belangrijk is dat ik straks goede vrienden ga zoeken die geen meelopers zijn. Vrienden, die ook van God houden, net als ik.

Na de zomervakantie hoef je niet meer naar zondagsschool maar naar de catechisatie, wat vind je daarvan?

Ik weet niet zo goed wat we allemaal op catechisatie gaan doen. Ik denk dat we gaan praten over God en dat ik al mijn vragen aan de dominee mag stellen. Dat lijkt me fijn. Andere mensen zeggen vaak tegen mij dat catechisatie saai en moeilijk is. Ik hoop dat ik er toch heel veel van mag leren.

SCAN DE QR CODE VOOR DEZE KLEURPLAAT

CODE INVOEGEN

OPROEP! OPROEP! OPROEP! OPROEP! OPROEP!

WIJ ZIJN OP ZOEK NAAR JONGEREN DIE EEN MUZIEKINSTRUMENT BESPELEN. DUS BEN JIJ ZO'N IEMAND EN LIJKT HET JE LEUK OM BIJ EEN JEUGDACTIVITEIT (SAMEN MET ANDEREN) TE ZORGEN VOOR DE MUZIKALE BEGELEIDING, MELD JE DAN NU AAN BIJ DE ACTIVITEITENCOMMISSIE. HET EMAILADRES IS JEUGD@MARANATHA-URK.NL.

Churchbook

Lid worden?

**'Ik ben de weg, de waarheid en het leven.
Niemand kan bij de Vader komen dan door mij.**

Vincent Berkhout

Wie ben je?

Ik ben Vincent Berkhout. Ik ben twaalf jaar oud en mijn ouders zijn Riekelt en Jannie. Mijn broers en zussen heten Klaas, Anna, Louw en Margreet. We hebben een gezellig gezin. Daarnaast zijn mijn vrienden ook heel gezellig. Mijn beste moas zijn André en David. Ik zit nu in groep acht van de basisschool en ga volgend jaar naar de Pieter Zandt op Urk. Daar ga ik mavo proberen.

Zie je uit naar de middelbare school?

Jazeker, vooral naar dat mooie voetbalkooitje dat ze daar hebben. Daar ga ik vast de komende jaren heel wat voetbalpartijtjes spelen. Ook lijkt het me gaaf om allemaal nieuwe mensen te ontmoeten op mijn nieuwe school. De nieuwe vakken lijken me ook leuk, zoals techniek.

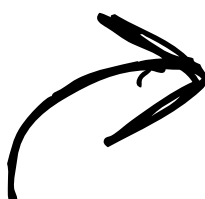
God dienen op de middelbare school?

Op de basisschool was het heel makkelijk om God te dienen. Dat wordt vast moeilijker op de middelbare school. Om toch God te blijven dienen, ga ik mensen om hulp vragen als ik het zelf niet meer weet. Ook ga ik veel in de Bijbel lezen. Ik denk dat catechisatie ook heel belangrijk is.

Zie je uit naar de catechisatie?

Ja hoor, mijn zussen zeggen dat catechisatie leuk is, dus daar ga ik dan ook maar vanuit. Toch ga ik zondagsschool wel missen hoor. Altijd die mooie en spannende verhalen.

- LAATSTE NIEUWS
- DAGELIJKS WOORD
- GEMEENTE WEEK
- MEDITATIE
- FOTOALBUMS

WWW.MARANATHA-URK.NL

I EDE SCHAAK

Heej Iede! Zit jij ook op een jongensvereniging? En zo ja, wil je dan wat vragen beantwoorden voor een stukje in de Jeugdgids? Ja dat leek hem wel leuk. Na wat datums te hebben uitgewisseld, waren we het eens geworden en is dit verhaal tot stand gekomen!

Hij heet Iede Schaak en is 14 jaar. Zijn ouders zijn Johan en Riëtte Schaak. Iede heeft 1 zusje, Tamar, en 2 pleegbroertjes: Joshua en Gianno. Iede zit op het Groenhorst College in Emmeloord, waar hij nu het derde leerjaar volgt.

In zijn vrije tijd mag hij graag gamen, chillen met vrienden, filmpje kijken en geen boeken, maar strips lezen. Hij zat op hapkido, maar wil wat anders gaan doen en kijkt nog wat rond.

Als jullie dit lezen, is hij lekker op vakantie geweest naar Denemarken, waar hij vast van heeft genoten. Toen Iede 12 was, is hij op de jongensvereniging gegaan; zijn vader en moeder stuurden hem hier eigenlijk heen en hij dacht: 'moet ik daar ook nog heen?'. Hij volgde al catechisatie en vond dat wel genoeg. Hij ging mee met een neef van hem, dus was hij niet zo zenuwachtig meer, en: 'ik kende ook al een paar jongens, dus dat scheelde'.

De leiding kende hij nog niet, maar die waren heel erg leuk en ik voelde me meteen welkom en op mijn plek. Iede heeft gekozen voor de vereniging "Gideon 2", die geleid wordt door Maarten en Tiemen. Hier komen elke zondagmiddag zo'n 20 jongens samen om over het geloof te praten. Dat is wat Iede fijn vindt, over je geloof praten, juist over hoe dat moet in deze tijd. Ik kan mijn vragen stellen. Bijvoorbeeld praten over het feit dat ik met veel onchristelijke leerlingen op school zit; hoe ga je ermee om als ze vloeken, wat zeg je wel en wat niet. Ook over stellingen discussiëren spreekt hem aan, die staan in het boekje, dus passen ze bij het onderwerp van die keer. Boekje? Ja, inderdaad, ze hebben een boekje van het LCJ, waarin het bijv. over Job en Paulus gaat. Er staat een stukje uitleg, dan een paar vragen en een stelling. Dit zijn echt fijne boekjes, die helemaal bij ons als jongeren passen.

Wat hij mooi vindt aan de vereniging is dat die hem op weg helpt in zijn relatie met God, ook mede door catechisatie. 'Eerst had ik altijd zoiets van: snel ff bidden en misschien een vers lezen, maar door samen na te denken over het geloof is dit anders geworden: ik leer en ik groei hierdoor'. Het zeker de moeite waard om erover na te denken om ook vereniging te volgen. Ze doen zeker ook nog actieve dingen als afsluiting, bijvoorbeeld, lasergamen. En een Chineesje staat ook gewoon op het menu! Wat Iede ook nog kwijt wil, is dat hij het super vindt dat de kerk zoveel voor jongeren organiseert. Hij is mee geweest met het kerkkamp en vond dat ook helemaal super!

'Kom gerust, het is mega gezellig; de eerste keer ben je misschien wat zenuwachtig, maar daarna ben je heel erg blij!'. Aldus Iede.

Ook enthousiast geworden door het verhaal van Iede?! Kijk dan snel bij het verenigingsoverzicht voor een indeling van de verenigingen en vind uit welke bij jou past!

KERKKAMP 2016

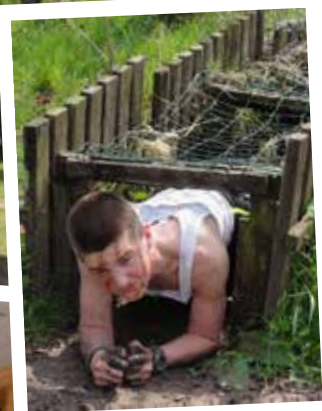
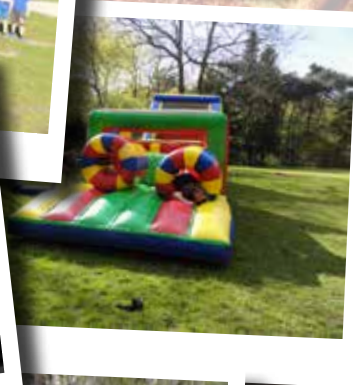
Op maandagmorgen 2 mei gingen wij op kamp. In de Maranathakerk kregen we eerst een ontbijt. Het ontbijt was heel gezellig. Onze tassen moesten wij in een bus zetten en daarna gingen wij naar het survival park in Ede. Daar stonden allemaal klimtoestellen. We werden in groepjes verdeeld. Het was super, maar je werd er wel vies van. Toen we ons hadden omgekleed, gingen we naar Lunteren. We mochten zelf een slaappleeds uitzoeken. De kampboerderij zag er mooi uit. 's Avonds keken we een film over Hosea en Gomer. Elke avond was er een kampvuur. Daar werden verhalen verteld en werd gezellig met elkaar gepraat. Daarna gingen we naar bed.

's Ochtends stond het ontbijt op tafel. Daarna gingen we een Bijbelstudie houden, dat was erg leerzaam. Het zeskamp was leuk, vooral de stormbaan. Er waren ook grote ballen, waar we allemaal aan de beurt kwamen om er bovenop te zitten. We hadden even vrijetijd, toen de BBQ werd voorbereid. Na de BBQ was er een speurtocht. Een paar groepjes waren verdwaald. Die kwamen heel laat terug. De dag eindigde weer met een kampvuur. Sommigen kwamen daar niet bij zitten, maar gingen al naar bed. De volgende ochtend moesten we vroeg het bed uit om de tassen in te pakken en de kamers op te ruimen. Vervolgens stapten we in de auto's en om half twee waren we in Urk, waar we nog patat kregen.

Dus kamp: de leiding is leuk, de nachten gezellig, het thema indrukwekkend en het eten lekker!!!
en wij gaan volgend jaar weer.

Groeten van,
Gerwin v. Giessen en Jaap Klip

Op maandag 2 mei kwamen ongeveer 60 jongeren bij de Maranathakerk te Urk bij elkaar. Zij zouden met elkaar 3 dagen doorbrengen. In één van de zalen van de Maranathakerk zouden ze gaan ontbijten en naar het survival rijden.

Bij de plek van het survival moesten we nog even wachten en kregen we drinken en konden we nog wat eten. Toen we naar binnen mochten, werden we in groepjes ingedeeld en konden we beginnen. Het begin was makkelijk: over een net klimmen en boogschieten, maar daarna kwam het echte werk: lekker vies worden. Aan het eind kon je van een zelfgemaakte glijbaan af en zo de blubber in, waardoor je nog viezer werd. Na het survival zijn we naar de plaats van bestemming gereden, de Wildwal te Lunteren.

Daar kon je even douchen en omkleden. Daarna lekker eten en stille tijd; we deden een kennismakingsspel. Na de stille tijd hadden we Bijbel- studie: we bekeken een film over Hosea. Daarna hadden we vrije tijd en kon je je opgeven voor workshops, zoals schilderen, koken, Israëlsch dansen, buikspieroefeningen en jongleren. 's Avonds zouden we een nachtspel doen in het bos, maar net toen ons groepje zou vertrekken, kwamen er jongens het bos uitrennen om te zeggen dat het niet doorging, want we mochten niet na zonsondergang in het bos. Toen iedereen terug was, hebben we nog gezongen en spookverhalen verteld bij het kampvuur. Tot om half drie iedereen zou moeten slapen, maar nee, iedereen liep te rennen door de gangen en te kloppen op de deuren.

De volgende ochtend zag je dan ook alleen maar slaperige hoofden. Na het ontbijt hadden we de workshops, daarna eten en stille tijd. En toen Zeskamp! Bij Zeskamp kon je veel dingen doen zoals: brancard dragen, op de stormbaan en met een grote broek lopen met sponzen er in. Na Zeskamp hadden we weer vrije tijd en de BBQ en zouden we een speurtocht in het bos houden. Niemand heeft echt de speurtocht kunnen doen, want iedereen was verdwaald en toen het net half twaalf was, kwam dan ook de laatste groep binnen. Iedereen zat weer gezellig bij het kampvuur marshmallows te roosteren en natuurlijk sliep na half drie weer niet iedereen.

De volgende dag na ontbijt en corvee weer op huis aan. Op Urk aangekomen, hebben we patat gegeten en konden we weer naar huis.

Volgend jaar ga ik zeker weer mee; het was heel gezellig en ik raad iedereen aan om ook mee te gaan. Ik bedank ook alle leiders voor deze dagen: bedankt!

Lejah Schaak

- JEUGDGIDS VOOR 16 JAAR EN OUDER -

OP DE UITKIJK!

Jeugdgids 2016 van de Christelijke Gereformeerde Kerk "Maranatha"

Kijken door de verre kijker

Als ik eerst maar start met mijn nieuwe opleiding. Als ik eerst maar mijn diploma heb. Als ik eerst maar aan mijn stage kan beginnen of aan het werk kan gaan. Als ik eerst maar, ... In deze nieuwe jeugdgids staan diverse verhalen van leeftijdsgenoten die, net als jou, ergens naar uitkijken. Christiaan kijkt bijvoorbeeld uit naar zijn wielertocht in Rwanda, hij gaat zich op een sportieve manier inzetten om kinderen en gezinnen die in armoede leven te ondersteunen. Janita is lange tijd erg ziek geweest en kijkt uit naar genezing. Waar kijk jij naar uit? Wat zijn jouw verlangens?

Wat een verlangens en verwachtingen kunnen we hebben. Wat is het ook fijn om verlangens te hebben. Ik moet denken aan iemand uit de Bijbel die ook een enorm groot verlangen had. Die ook uitkeek naar iets wat hij heel graag verlangde; het gaat om Abram. Hij verlangde naar een zoon.

De Heere had het hem beloofd, maar wat duurde het toch lang!

Abram had veel bezittingen van de Heere gekregen, had veel vee, veel rijkdom, maar geen kind!

Hij dacht dat hijzelf aan het werk moest, maar hij moest juist zien op de belofte!

Zo mogen wij ook hoger opzien, kijkend naar Hem Die staat te komen. Want Abram kreeg de belofte van een kind, maar ook nog veel meer en veel mooier want al de aardrijken zouden gezegend worden. Zo mocht Abram dus ook al door de verre kijker zien in de verte op Christus. Dat was zijn uitzien! Zijn aardse huis was een tent, hij was een vreemdeling hier op aarde en zag uit naar zijn vaste woonplaats in de hemel. Kijk jij net als Abram door deze verre kijker?

Ik wens jullie veel leesplezier!

van de redactie commissie

Wat gebeuren er toch vreselijke dingen in de wereld. In deze tijd van conflicten en terreur verlang ik naar onderlinge vrede. Toch mogen we weten, dat, wat er ook gebeurt, alles in Zijn hand is. Bijzonder om te weten is dat óók de Heere op de uitkijk staat. Hij staat op de uitkijk, turend naar ons.

Als ik dit schrijf zitten we net voor de zomervakantie. Ik kijk er nu naar uit om even de dagelijkse hectiek achter me te laten en lekker met ons gezin te genieten van de vakantie. En dit doet me nadenken over de ware rust die God in Christus schenkt aan Zijn kinderen en laat me uitzien naar de rust die eens volmaakt zal zijn na Christus wederkomst.

Waar kijk ik naar uit? Deze vraag deed mij beseffen dat het moeilijk is om niet te gaan klagen. Want wat wil ik veel veranderen op de wereld en wat kijk ik uit naar een perfecte wereld. Maar doen we daar God niet tekort mee? Laten we dankbaar zijn voor wat Hij ons heeft gegeven: een kerk, liefdevolle mensen om ons heen, een prachtige natuur, een bijbel en ga zo maar door. God zo groot mogelijk maken doen we niet door te klagen maar door te danken!

Adrie Korf

Karel Bakker

Loïs Snijder

OP DE UITKIJK

Toen ik hoorde dat de woorden boven dit artikeltje het jaarthema zouden zijn voor het nieuwe verenigingsseizoen in onze gemeente, ging er bij mij een lampje branden. Ik meende me te herinneren dat er vroeger een Christelijk tijdschrift bestond onder die titel. Maar hoe ik ook zocht, nergens vond ik iets over een dergelijk tijdschrift. Wat ik wel vond? Een foto van een meisje dat heel gespannen in de verte stond te turen met een hand boven haar ogen. Toen dacht ik: dat is het. Wie op de uitkijk staat, staat niet te slapen of te dromen. Al je aandacht is gericht op iets dat je in de verte ziet of in ieder geval meent te zien. Misschien gebeurt er van alles om je heen. Misschien hoor je gesprekken in je omgeving over van alles en nog wat. Maar jij tuurt in de verte. Daar is je aandacht op gericht. En het is niet de vraag of het komt.

Eén ding is zeker: het komt. Of: hij komt! Eigenlijk kun je zo maar naar één ding tegelijk op de uitkijk staan. De vraag is dan wel: wat is het waarnaar jij staat uit te kijken? Een bekend kinderlied zingt: "Vol verwachting klopt mijn hart". Je weet wel waar dat lied over gaat. Over Sinterklaas,

over mooie dingen, fijne dingen lekkere dingen. Zo kunnen kinderen en grote mensen uitkijken naar iets dat komen gaat: je verjaardag, vakantie, een feest, de geboorte van een broertje of zusje. En noem het verder maar op. Je hart gaat sneller kloppen. Je kunt er soms bijna niet meer van slapen. Maar als het dan zover is, dan is het ook zo weer voorbij. Je kijkt terug; je hebt een mooie herinnering misschien. Maar het is voorbij. Je denkt: was dat het nou?

Ik ken ook een ander lied, dat begint met dezelfde woorden: "Vol verwachting blijf ik uitzien tot die dag eens dagen zal, dat mijn Heiland op de wolken weerkeert met bazuingeschal". Je snapt wel dat het in dit lied over iets anders gaat. Dat het over iemand anders gaat. Mijn Heiland, zo noemt de dichter Hem. Naar Hem ziet hij uit. Zijn komst is de volle, de totale, de definitieve vervulling van zijn verwachting. Wanneer Hij weerkomt, is dat de vervulling van zijn diepste verlangen. Dan blijft er niets meer te wensen over.

Ken jij iets van dat verlangen en sta jij daarom op de uitkijk? Dat is het werk van de Heilige Geest, Die je leert dat in de Heere Jezus alles te vinden is wat jij en ik nodig

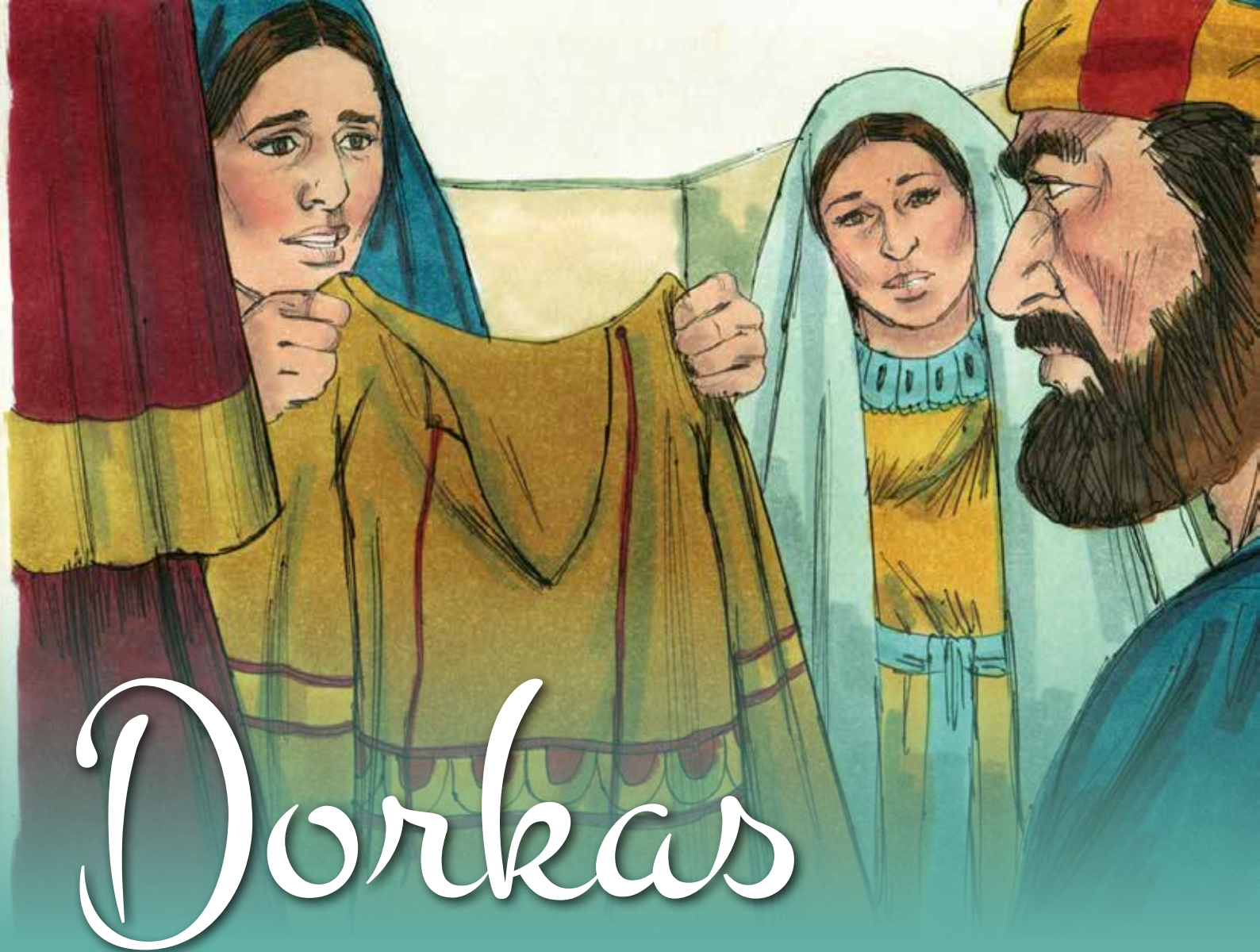
hebben in leven en in sterven: vergeving van je zonden, herstel van het leven met God, een plaats in het Vaderhuis. Daarbij vergeleken zinkt alles wat de wereld te bieden heeft, in het niet. Al moet je alles verliezen, maar als je mag weten dat je bij die Heere Jezus hoort, dan heb je alles. Wanneer de wereld niets meer te bieden heeft, houd je in Hem alles over. Wie de Heere Jezus leert kennen, weet ook wat het is om op de uitkijk te staan. De Heilige Geest leerde je geloven en in Jezus alles te vinden. Die Geest leert je ook bidden: Kom Heere Jezus; wacht niet te lang meer.

Leer ons als kinderen Uw komst verwachten, Die op hun vingertjes de dagen en de nachten aftellen wanneer vader komt.

Leer ons als kinderen Heer' Uw komst verlangen
Die hoe ook in hun spel gevangen
Beluisteren met een diep en sterk verlangen
De eerste stap van vader als hij komt.

DAT IS OP DE UITKIJK STAAN!

J. Westerink vdm

Dorkas

Van die naam heb je vast weleens gehoord. Zo heet een grote Christelijke hulpverleningsorganisatie. Ook als het over de diaconie van de kerk gaat, hoor je vaak de naam Dorkas vallen. Misschien heb je er weleens een preek over gehoord. Gaat er al een lampje branden? Dorkas, of in haar eigen Aramese taal 'Tabita', was een vrouw uit de bijbel die bekend stond om haar liefdadigheid. Wat maakte haar zo bijzonder en wat kunnen we van haar leren? Laten we haar leven eens onder de loep nemen...

HAAR LEVEN

Tabita was een bijzondere vrouw. Pak je bijbel er eens bij en lees haar verhaal maar in Handelingen 9:36-43. Het is geen lang verhaal en toch komen we een aantal bijzondere dingen over Tabita te weten. Zo staat in vers 36 dat Tabita veel goeds voor anderen deed en vaak geld aan arme mensen gaf. Die informatie wordt niet bij elk aardig persoon in de bijbel gegeven!

Kennelijk was Tabita echt een uitblinker. In ditzelfde Bijbelvers staat dat ze een 'leerlinge' was. Zo wordt ook wel een discipel of volgeling genoemd in de Bijbel. Jezus had in Zijn leven op aarde een vaste groep van twaalf discipelen om zich heen maar ook andere volgers van Hem worden discipelen genoemd. Tabita was een trouwe volgeling van Jezus.

Maar die lieve Tabita werd ernstig ziek en kwam te overlijden, tot groot verdriet van een heleboel mensen. Snel werd Petrus erbij gehaald. Ze hadden gehoord dat hij in de buurt van hun dorp was en ze hadden gehoord dat hij voor mensen bad en dat er in Jezus' naam wonderen gebeurden. Petrus werd naar de kamer gebracht waar Tabita lag. Het was daar echter alles behalve rustig: allemaal huilende weduwen lieten hem de kleding zien die Tabita voor hen had gemaakt. Nog zo'n teken dat ze echt veel deed voor haar naasten!

Petrus stuurde deze vrouwen weg, knielde neer en begon te bidden. Hierna draaide hij zich om naar het lichaam van Tabita en zei: "Tabita, sta op!" Tabita deed haar ogen open en ging overeind zitten. Een wonder! Ze leefde weer! Dit nieuws werd natuurlijk door iedereen doorverteld en het mooie is dat velen in Jezus gingen geloven.

GELOVEN IN DE PRAKTIJK

Tabita was een volgeling van Jezus en dat was aan haar te zien. Ze geloofde met woorden en daden. Precies zoals Jezus zijn leerlingen en alle andere mensen die bij zijn preek op de berg waren had geleerd: 'U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.' (Mattheus 5:14-16)

En dat is wat Tabita deed. Haar licht laten schijnen, goed werken doen om Gods liefde te laten zien aan de mensen. Getuigen van God met daden. In de Bijbel lezen we dat ze onder andere kleding maakte voor weduwen. Veel van haar tijd en energie stak ze dus in het helpen van anderen die het minder hebben.

GAVEN VAN DE GEEST

Nu is het natuurlijk niet de bedoeling dat we allemaal net als Tabita kleding gaan naaien voor de armen. Misschien is het werken met je handen helemaal niet jouw ding en ben je veel beter in iets anders. Dat komt heel goed uit! Iedereen heeft namelijk eigen gaven van God gekregen om daarmee de ander te kunnen helpen. In 1 Korinthe 12:7-10 wordt een rijtje genoemd. De één heeft wijsheid gekregen, de ander kennis. De één heeft een heel sterk persoonlijk geloof, de ander kan goed over zijn of haar geloof vertellen. Welke gave je ook hebt, ze hebben een ding gemeen: De Heilige Geest werkt erdoorheen om andere mensen te bereiken (vers 11).

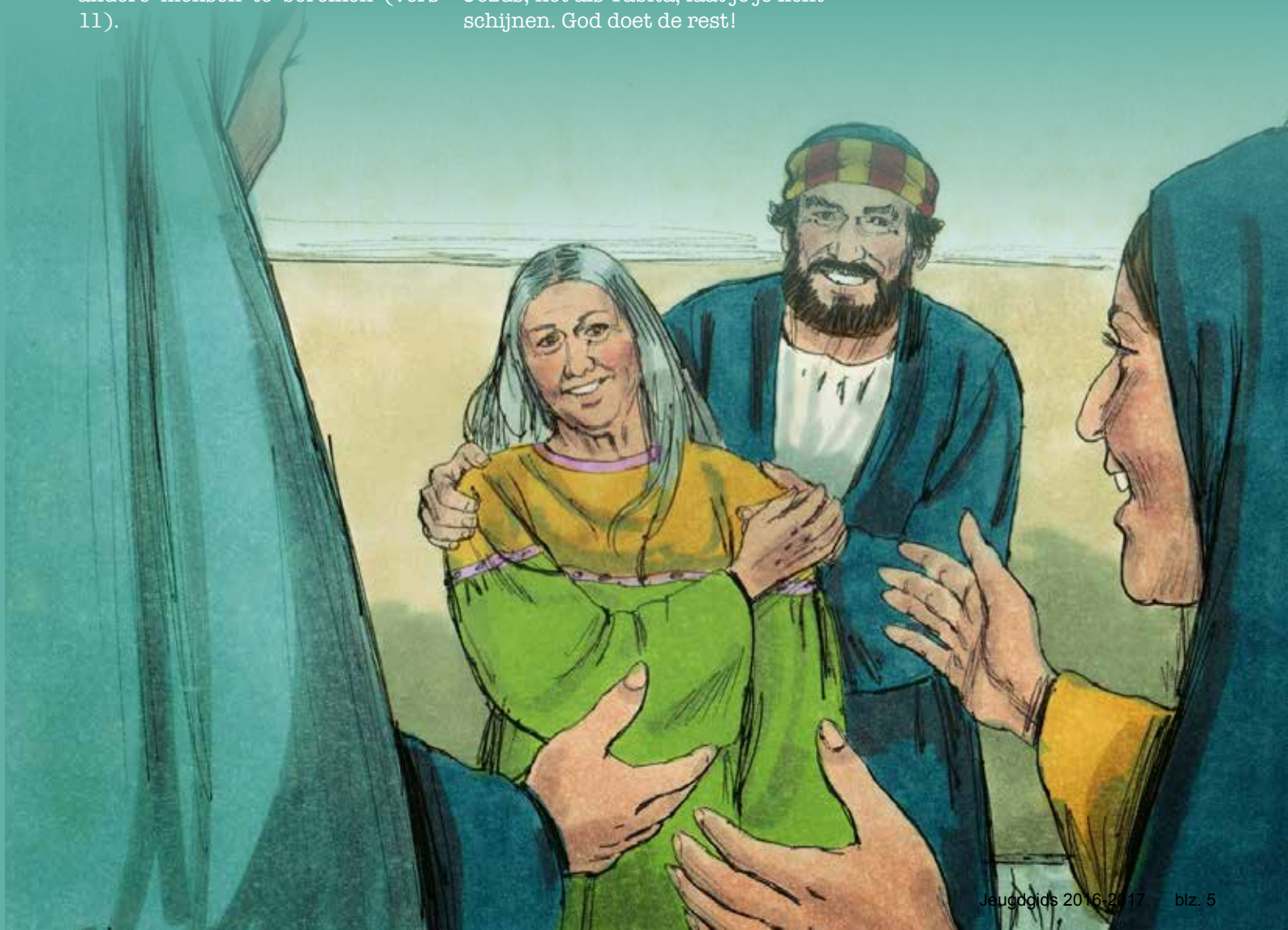
TABITA ALS VOORBEELD

Van Tabita kunnen we leren om onze gaven te gebruiken om de ander tot dienst te zijn. Onszelf en onze tijd (gedeeltelijk) geven voor anderen. Weet je niet welke gave jij hebt? Wees niet bang, daar kom je vanzelf achter. Iemand een luisterend oor bieden is vaak al heel waardevol. Vergeet ook niet dat het 'm ook in de kleine dingen zit. Vraag God iedere dag om mogelijkheden te creëren waarin jij je licht kan laten schijnen.

Ik had laatst heel bewust voor gebeden en raad eens? Een paar uur later zagen mijn vriend en ik een oud vrouwtje stilstaan op de stoep – ze was moe van het lopen, haar boodschappentas was zo zwaar en ze begon duizelig te worden. Snel haar tas overgepakt natuurlijk en haar een arm aangeboden. We hebben haar naar haar huisje gebracht, waar haar man haar bezorgd op stond te wachten. Nee, we vertelden niet dat we christenen waren, dat we Jezus' liefde wilden doorgeven of wat dan ook. Puur door te zijn als Jezus, net als Tabita, laat je je licht schijnen. God doet de rest!

Zoals Franciscus van Assisi, een middeleeuwse heilige, ooit mooi zei: "Getuig altijd.... Desnoods met woorden."

Dit artikel is met toestemming overgenomen uit het christelijke tijdschrift 'Belle', een positief tijdschrift voor jonge meiden vol verhalen over geloof en zelfbeeld maar dan wel met ECHTE meiden, zonder fotoshop. Die niet voldoen aan de ideaalbeelden, maar een realistisch schoonheidsideaal laten zien. Vraag een proefexemplaar aan: huisvanbelle.nl/product/proefexemplaar-belle

"Ik heb geen mens..." Uitzien naar....**een mens!**

De zorgkosten in Nederland stegen de afgelopen jaren de pan uit. Om het niet oncontroleerbaar te maken, moest de landelijke overheid wel ingegrepen. En zo werd de geboorte gevierd van de 'participatiesamenleving.' Doel van deze samenleving is het naar elkaar omzien, elkaar helpen en ondersteunen. Diverse zorgtaken bracht men onder bij de gemeente, die tegelijkertijd gepaard gingen met grote bezuinigingen.

Maar de 'participatiesamenleving' komt er niet vanzelf. Juist in een tijd van individualisering is het niet vanzelfsprekend dat we omzien naar elkaar. Hoe vaak lezen we het niet in de krant. In de grote steden waar burens elkaar niet eens kennen. Laat staan elkaar helpen! Iedereen is druk met zichzelf bezig. Zelfs in de verkiezing van het woord van het jaar komt het naar voren. In 2013 werd 'selfie' namelijk het woord van het jaar. Het

versloeg daarmee ruimschoots het woord 'participatiesamenleving.'

Toch is er ook een ander geluid. Er wordt dan vooral gekeken naar de gemeenten waar de kerk een belangrijke rol speelt. Vriend en vijand zien in dat gemeenten waar de kerk een belangrijke rol speelt een voorsprong hebben. Het behoort immers tot de identiteit van de kerk om zorg te dragen voor de naaste. Het wel doen aan alle mensen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs, is een blijvende opdracht. Ook in onze eigen woonplaats zien we dat terug. Maar...ook dat gaat niet vanzelf.

Bethesda

Ik moet denken aan de geschiedenis in Bethesda (Joh.5). Een man die al 38 jaar ziek was lukte het niet om neer te dalen in het badwater. Waarom? Omdat hij niemand had om hem

naar het badwater te tillen! "Ik heb geen mens..." Wat schrijnend om 38 jaar lang ziek te zijn en niemand te hebben, die je kan helpen.

Ook in onze gemeente zijn er mensen die hulp nodig hebben. Soms praktische ondersteuning, maar ook zomaar een bezoekje om eenzaamheid tegen te gaan. Wat is jouw bijdrage daarin? Veel gemeenteleden zien uit naar 'een mens' die hen kan helpen.

Heb jij ook wel eens nagedacht over deze Bijbelse opdracht? Meld je daarom aan bij Gemeentekring "De Schakel", die dat alles handen en voeten wil geven.

Op reis naar

Rwanda

Mijn naam is Christiaan Koster, 19 jaar en ik ben een zoon van Pieter & Co Koster. Graag wil ik jullie via de Jeugdids vertellen over mijn reis naar Rwanda.

In mei 2017 hoop ik een meerdaagse wielertocht in Rwanda te gaan fietsen om kinderen en gezinnen die in armoede leven te ondersteunen. Ik doe dat met een groep van meer dan 50 mannen en vrouwen.

RWANDA

De z.g. Muskathlon wordt georganiseerd door de christelijke mannenbeweging "De 4e Muskietier". "De 4e Muskietier" heeft Rwanda als bestemming gekozen vanwege het vele onrecht dat mensen wordt aangedaan en de extreme armoede waarin mensen leven. Er heerst corruptie, de buitenlandse schuld is erg hoog en veel mensen in het land hebben te kampen met ondervoeding, malaria, aids en trauma's van de genocide in de jaren '90. Daarnaast is er een extreem hoge kindersterfte. Wij willen de mensen in Rwanda graag steunen via deze mooie uitdaging.

COMPASSION: BEVRIJDT KINDEREN VAN ARMOEDE

Samen met de christelijke organisatie "Compassion" willen we in dit gebied een verschil maken. Het is de bedoeling dat iedere deelnemer zich individueel voor € 10.000 laat sponsoren om zo een geweldig totaalbedrag bij elkaar te verdienen. "Compassion" investeert het sponsorgeld in projecten voor arme moeders, baby's en kinderen. Deze organisatie helpt in Rwanda de meest kwetsbare gezinnen via lokale kerken. Kinderen die een sponsor krijgen, kunnen daardoor naar school en worden sociaal, emotioneel en geestelijk gevormd en krijgen medische zorg en aanvullende voeding. Alle kinderen horen ook over Jezus' liefde voor hen.

GROTE UITDAGING

Wielrennen is mijn hobby. Daarom vind ik het mooi dat ik met mijn hobby mij kan inzetten voor mensen die het moeilijk hebben. Het zal zwaar worden in Rwanda, want daar is het klimaat veel warmer en de omstandigheden zijn heel anders dan in Nederland. Het is de bedoeling dat ik in 4 dagen tijd 400 km ga wielrennen door de bergen van Rwanda. Het is voor mij een grote uitdaging om dit te mogen doen, maar het doel wat ik hiermee wil gaan bereiken, geeft mij de kracht en de motivatie.

WILT U MIJ SPONSOREN?

Aan u de vraag of u mij wilt helpen om dit doel te bereiken. Wilt u helpen om het verschil te maken in vele gezinnen in Rwanda? Dat kan door een kind te sponsoren via "Compassion" voor 33 euro per maand. Ook kunt u via een machtigingskaart of online een gift geven. U kunt meer lezen over online doneren of een kind sponsoren op mijn webpagina:

www.muskathlon.com/deelnemers/1341/christiaan-koster.html

Voor vragen of meer informatie kunt u contact met mij opnemen via e-mail: christiaan_urk@live.nl.

Meer informatie over de "Muskathlon" kunt u vinden op www.compassion.nl/muskathlon.

Alvast bedankt!

Met hartelijke groet,
Christiaan Koster

ik *Kijk* uit naar....

Alie snijder

Ik kijk uit naar.....
de nieuwe morgen

De nieuwe morgen dat is de wederkomst
van Christus Maranatha kom spoedig

Ds H. Polinder

Ik kijk uit naar.....
Wij weten niet wanneer de Heere
Jezus komt, wel dat Hij komt. Zolang
Hij niet terug is, zie ik er naar uit
dat velen nog tot het geloof in de
Heere Jezus komen. Dat is ook mijn
gebed voor onze gemeente dus voor
de jongeren, zodat wij ook echt een
Maranathagemeente zullen zijn

Willyjanne korf

Ik kijk uit naar.....
Belijdenis doen

Ik hoop dit jaar belijdenis te mogen doen
bij dominee de Boer

Ds C.P de Boer

In 2016 kijk ik uit naar Jezus'
wederkomst op de wolken. Mijn verlangen
naar dat heerlijke moment ontspringt
aan Zijn liefde tot mij. Omdat ik nu in
zoveel opzichten aan Christus' liefde te
kort schiet, hoop ik dan in volmaaktheid
en voor eeuwig te kunnen beantwoorden.

Greetje Kaptein

Ik kijk uit naar.....
Zacharia 2:10 Deze belofte en toezeg-
ging van de HEERE is ons grootste
verlangen. Juich en verblijd u, dochter
van Sion, want zie, Ik kom en zal in
uw midden wonen, spreekt de HEERE.
Dat wij allen Hem mogen kennen, en
juichen omdat Hij in ons midden is.
Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen

Corine van Slooten

Waar kijk ik naar uit? Dat is een goeie vraag. Dit jaar
hoop ik mijn examens te halen, daar zie ik heel erg
naar uit, maar dat is niet het enige. Ik zie zo erg uit
naar het kerkkamp, vorig jaar ging ik voor het eerst
mee en het was super. Je leert zo veel nieuw mensen
kennen en het is super gezellig. Door kerkkamp is de
Heere dichterbij mij komen staan, het is een geweldige
ervaring om zijn liefde zo sterk in je hart te voelen. Het
is best moeilijk om Hem zo sterk te blijven voelen, maar
daar wil Hij je zo graag bij helpen.

Heb jij deze app al geïnstalleerd
op je telefoon? DOWNLOAD
DEZE IN DE PLAYSTORE OF APPSTORE

OP DE UITKIJK

Daar staat ze. Trouw. Wachtend. In weer en wind. Als een moeder, uitziend naar haar verdwenen kind. Als een vrouw, wachtend op haar man die ze zo slecht missen kan. Wie kent haar niet. Van jongs af aan groeiden wij ermee op. Gedachteloos kon ik aan haar voorbij lopen. Ik had niet eens erg in haar omdat ik aan het genieten was van de mooie luchten die in de zomeravond boven haar uitstraalden. Helaas, zonder het leed te beseffen dat achter de namen op de zwarte marmeren platen schuil gaat. Tja, wat wist ik, toen ik jong was van verdriet? Maar dan, zomaar opeens sluipt verdriet in je leven. Soms zonder erg. Anderen hebben minder geluk. Daar valt verdriet als een lawine over hen heen. Dan ineens krijgt het vrouwtje een heel andere betekenis in je leven.

Soms kom je monumenten tegen die echt bij het verleden horen. Ooit, in de geschiedenis, heeft er iets plaats gevonden, waarvan dit monument vertelt. En dat is niet onbelangrijk. Want wie de geschiedenis niet kent, moet de fouten in het heden weer herhalen. Maar helaas, ons monument staat niet in het teken van historische feiten. Bij de jaarlijkse herdenking bij het Vissersmonument groeit de groep aanwezigen gestaag. Oud verdriet dat door families jarenlang megedragen werd, wordt aangevuld met recent verdriet. Alleen al in mijn leven zijn er platen bijgekomen met namen van dierbaren die op zee zijn gebleven.

En toch, toch getuigt ons Vrouwtje ook van ons geloof. Ondanks al het verdriet blijven wij overeind. Omdat de inhoud op de zwarte platen niet het einde van het verhaal is. Wij mogen uitzien. Uitzien naar een toekomst die op ons wacht. Een toekomst waar geen verdriet meer is, waar de tranen van onze ogen worden afgewist. Daar waar de zee niet meer is. Daar mogen wij naar uitkijken.

*En zwarte marmerplaat
Waar veel verdriet achter schuilgaat
Met namen, wit gegraveerd
Velen al lang gedateerd
Wie z'n oog langs de platen laat gaan
Moet welhaast stil blijven staan
Zoveel leed, verdriet en pijn
Komt in die namen tevoorschijn
Jeugdige jongens, sommigen slechts tien
Elfen ook wel twaalf jaar zien
We meerdere keren op de zwarte steen
Jeugd, wat in de golven verdween
Hoewel de leeftijd niet meer zo geringe
Komt ook nu nog steeds de tinge*
Man of vader is niet meer
De golven namen nu ook weer
Verdriet, leegte, eenzaamheid, gemis
Duur, duur betaald, die (h)eerlijke vis
De roep van het water is zo sterk
Het vissersbestaan zulk prachtig werk
Daar bij dat vissersmonument*

Ze is jong, heeft haar diploma helpende op zak en heeft verkering.

De juiste ingrediënten om plannen te maken voor de toekomst.

Zou je denken...

Op een warme zomeravond heb ik een afspraak met Janita de Boer. We kennen elkaar al van een eerdere ontmoeting vanuit de kerk. Samen met een geloofsvriendin ben ik toen bij Janita thuis geweest. We leerden elkaar kennen en sindsdien denk ik nog vaak aan haar.

Janita is een jonge meid van 20 jaar en is al langere tijd flink ziek... Hoe gaat het nu met Janita?

Op de afgesproken tijd gaat de deurbel en staat Janita voor de deur, haar ogen nog steeds zo sprankelend als toen. Al pratend "over koetjes en kalfjes" lopen we naar een rustige zithoek waar we ongestoord met elkaar kunnen praten. Ik keek eerlijk gezegd ook best wel uit naar deze ontmoeting. Zo'n mooie meid die op jonge leeftijd al best wel veel zorgen heeft. Ik ben daarom benieuwd hoe het nu met haar gaat.

Nadat we beide gesetteld zijn, met een kopje thee in onze handen, begint Janita te vertellen over haar leven. Janita bleek al een hele tijd niet fit te zijn, zonder reden viel ze veel af. Al met al dachten haar ouders dat Janita griep had. Maar dat bleek niet het geval te zijn.

"Ik viel steeds flauw en werd steeds zwakker. Na enkele dagen kon ik niet meer lopen van de pijn in mijn lichaam. We besloten naar de dokter te gaan. We realiseerden ons al gauw dat dit niet een "normale" griep was. Uit het bloedonderzoek bleek dat mijn ontstekingswaarden verhoogd waren. Ik moest daarom meteen door naar het ziekenhuis voor uitgebreidere onderzoeken."

Een hele tijd bleef het erg onduidelijk wat er met Janita aan de hand was. Ze wordt opgenomen in het ziekenhuis waar de nodige medicijnen worden toegediend. Maar alles mocht niet baten...

"Na 4 weken in het ziekenhuis mocht ik naar huis toe, maar nog steeds was er veel verwarring over de juiste diagnose. Ik zat toen aan de sondevoeding omdat mijn lichaam het eten niet binnenhield. Achteraf bleek dit een bacterie te zijn."

Twee keer per dag kwam de wijkverpleegkundige bij Janita langs om sondevoeding toe te dienen en de desbetreffende medicijnen. Op een avond kwam de wijkverpleegkundige bij Janita thuis en toen bleek het weer goed mis te zijn. Janita wordt per direct opgenomen in het ziekenhuis. Weken van onderzoeken volgen daarop, wat nog steeds niets opleverde.

"Ik kreeg morfine voor de pijn toegediend en voelde me zwakker en zwakker worden. In deze periode zijn er veel diverse onderzoeken geweest en allerlei diverse medicijnen toegediend. Maar niets mocht baten. Het was een onzekere tijd voor me"

Toch krijgt deze slopende periode van onderzoeken en machteloosheid een andere wending.

Na maanden van onrust is er ontdekt dat Janita een stofwisselingsziekte in haar darmen heeft.

Een nieuwe periode breekt aan,...

"Iedere week moest ik ter observatie naar het VU in Amsterdam. Eigenlijk was ik hier veel te zwak voor. De tijd die ik niet in het VU Amsterdam doorbracht, lag ik op bed"

Ik vraag aan Janita wat dit alles met haar gedaan heeft. Ze vertelt dat ze deze week over de haven fietste en tegen haar moeder zei; "Wat heb ik vorig jaar zomer toch veel gemist". Janita straalt vol dankbaarheid.

"Ik heb momenten van ziek zijn gekend waarop ik dacht dat ik het niet zou redden. Maar toch was God daar. Ik ervaar sterk dat God mij nabij is geweest en dat maakt me klein en ontzettend dankbaar.

In het ziekenhuis lag ik eens naast een vrouw die op sterven lag. Deze vrouw wilde meer horen over mijn geloof in God. Die vrouw zal ik mijn leven lang niet vergeten."

Naast de steun van haar familie en vriend zegt Janita uitdrukkelijk veel medeleven vanuit de kerk gehad te hebben. "Het voelde als een warme deken om me heen, zoveel kaartjes en bezoeken die ik vanuit de kerk mocht ontvangen".

Janita is er nog lang niet. Haar voorgenomen huwelijk met Sjoerd Romkes is in verband met de langzame revalidatie een jaar uitgesteld. Eenmaal per maand moet Janita nog naar het ziekenhuis ter observatie en voor controle. Terwijl leeftijdsgenoten aan het werk zijn en nog studeren, is Janita al heel blij dat ze haar diploma in ieder geval al op zak heeft. Janita geeft aan per dag te leven. "Werken zit er voorlopig nog niet in. Ik geniet van de kleine dingen in het leven, al

is het soms ook erg moeilijk. Maar ik probeer de moed niet te laten zakken”.

Als ik de vraag stel waar Janita naar uitkijkt, geeft ze stralend aan uit te kijken naar genezing! “Ik hoop dat ik weer helemaal beter mag worden. Ik zie uit naar de trouwdag met Sjoerd. Maar ik realiseer me heel goed dat ik er nog lang niet ben. Ik ben nog erg vatbaar en revalideer ontzettend langzaam. Daarnaast zou ik heel graag, net als mijn leeftijdsgenoten, aan het werk willen zijn. Mijn grootste verlangen is het uitzien naar de Heere. Hij heeft mij tot zover gebracht.

SAMEN OP WEG MET HEM!

Hoe kijk je terug op de afgelopen periode als jeugdouderling?

Ik kijk terug op een periode waarin ik het genoeg mocht ervaren diverse jongeren te spreken. Vaak was dit tijdens een verjaardagsbezoek; immers, als iemand 18 jaar is geworden, komt de JO, zo noemde mijn vrouw me ;-) langs. Dit is overigens niet in een zwart pak, zoals sommigen misschien denken, maar gewoon in informele kleding. Zoals je bent ,zeg maar. Toch heb ik de meeste gesprekken mogen voeren tijdens “ gewone” gesprekken. Ook tijdens activiteiten heb ik vele jongeren mogen spreken. Vaak ging een gewoon praatje dan over in een gesprek over wie Christus nou eigenlijk voor je is. Het mes sneed overigens aan twee kanten, voor de jongere, maar zeker ook voor mij. Deze vraag stel ik mezelf elke dag weer opnieuw, in al mijn gebreken. Jongeren ontmoeten in een wat meer informele sfeer ligt me ook beter, denk ik. Zo ben ik nog behoorlijk sportief (en dat op mijn leeftijd ;-) en hierdoor spreek ik veel jongeren. Laatst nog even gevolleybald op t strand met een hele grote groep jongeren. Je hoeft tijdens zo'n activiteit

niet meteen over geloofszaken te spreken, maar kom je een jongere later nog eens tegen, dan heb je wel een opening.

Ook, en dat moet ik echt zeggen, wil ik graag de jongens van de vereniging Paulus stuk voor stuk bedanken. Zij zorgen er mede voor dat ik veel jongeren ontmoet. Ook heb ik in de jaren die achter me liggen heel veel liefde mogen krijgen voor het volk Israel. Belangrijk is het om veel te bidden voor dit volk. Ik denk dat de kerk de afgelopen 2000 jaar niet echt goed is geweest voor dit volk. Laten wij het tot voorbeeld mogen zijn, zodat het ook tot de ware herkenning van Jezus Christus als de Verlosser mag komen. Ik zou nog wel een stuk of vier pagina' s kunnen en willen schrijven. Kortom, een bewogen periode waarin ik ontzettend veel geleerd heb, de Bijbel anders en beter ben gaan lezen, meer zicht op Jezus als mijn Verlosser mogen krijgen, enz. Overigens wil ik bij deze mijn vrouw bedanken die onvoorwaardelijk achter me stond.

Wat heb je de jongeren mee kunnen geven?

Ik heb alleen maar kunnen vertellen hoe onvoorwaardelijk de liefde van Christus is. Dat geldt voor een jongere, voor een jeugdouderling, voor wie dan ook. Laten we daarom niet alleen verder gaan ,maar samen op weg met Hem. Dan ligt er een fantastische toekomst in het verschiet!

'LEVEN MET DE HEEREIS VAN LEVENSBELANG'

Wie ben je?

Ik ben Gerard Zeeman, 28 jaar oud en "gelukkig" getrouwd met Sietske de Boer. Samen hebben we twee prachtige kinderen, Jolien en Cees. Aanstaaende december verwachten we ons derde kindje. In het dagelijks leven ben ik uitvoerder bij Van den Herik Kust en Oeverwerken uit Sliedrecht.

Mijn vrije tijd besteed ik aan mijn vrouw en kinderen. Verder doe ik een keer per week aan bootcamp.

Heb je al meer met jongeren gewerkt in de kerk?

Samen met andere enthousiaste mensen zit ik al een paar jaar in de activiteitencommissie. Omdat ik nu gekozen ben als jeugdouderling zal ik niet meer actief lid zijn van de activiteitencommissie maar wel betrokken blijven als verantwoordelijk ouderling vanuit de jeugdraad.

Op zondagmiddag leidden mijn zwager en ik een jongensvereniging. Die jongens kwamen bij ons toen ze rond de 12 jaar waren en nu zijn de meesten tussen de 16 en 18 jaar. We groeien als het ware met elkaar mee. Het is mooi en leerzaam werk om te doen.

Wat wil je proberen de jongeren van onze gemeente mee te geven?

Dat een leven met de Heere echt van levensbelang is en dat een leven zonder Hem helemaal niets is. Hij heeft Zijn Zoon gegeven en zo voor jou en mij eeuwige redding teweeggebracht. Dit wil ik op een positieve en laagdrempelige manier onder de aandacht brengen.

'Niet ik, maar Hij'!

Sectie Polderwijk

GERARD ZEEMAN

Schouw 4, 8322 ED URK

Mobiel: 06-303 64 138

gerard_zeeman@hotmail.com

Sectie Maranatha

GEERT SNIJDER

Wijk 5-112, 8321 GR URK

Tel. 0527-684689

Mobiel: 06-1094 74 24

snijder.geert@gmail.com

Sectie: Schuilplaats

KAREL BAKKER

Talud 27, 8322 BS URK

Tel. 0527-68 80 33

Mobiel: 06-39107575

johanneskarel@home.nl

Sectie Urkerhard

KOBUS POST

Havelaar 11, 8321 ZA URK

Tel. 0527-68 3275

Mobiel: 06-10961938

jkjpost@solcon.nl

Ik kijk uit naar belijdenis doen

Mijn naam is Rients de Boer en ik ben 19 jaar. Ik ben een zoon van Peter en Nynke de Boer. Ik heb twee broers, Harmen en Wessel. Verder ben ik (nog) vrijgezel.

Ik heb de koksopleiding in Sneek gedaan, met als resultaat het behalen van een diploma in 2015. Omdat ik van avontuur houd, koos ik hierna voor een opleiding bij de marine. Ik begon op 17 augustus met de EMMV, de initiële opleiding bij de marine. Werken bij de marine is afwisselend en ook wel spannend. Je ziet een hoop van de wereld. Deze opleiding was best wel pittig. Hij begon met een introductiebivak, veel fysiek bezig zijn, omgaan met onzekerheden, kameraadschap, e.d. Daarna volgde er een aantal verplichte opleidingen, zoals: brandbestrijding, gewondenverzorging en noodreparaties bij averij. Daarna begon ik in Brugge (Belgie) met een maritieme koksopleiding. Toch oriënteer ik me nog binnen de marine voor een ander dienstvak: de operationele dienst. Dit dienstvak geeft wat meer avontuur en dat vind ik juist spannend. Ik ben nu geplaatst op de Zr. Ms. Rotterdam, dat is een schip vol met gezellige mariniers.

Mijn hobby's zijn: fitnessen, koken, computeren en zingen in het Urker Mannenkoor "Hallelujah". Waar ik elk jaar naar uitzie, is het jeugdkerkekamp, dat vind ik echt super. Gelukkig, ondanks het drukke vaarschema, kon ik dit jaar weer mee op kerkekamp. Er zijn veel activiteiten en samen over het geloof praten vind ik fijn. Ik vind psalm 84 vers 1 een mooie psalm, omdat de schrijver spreekt van 's HEEREN goedheid. Vooral de laatste drie regels spreken mij aan. Als mijn ziel bezwijkt van van sterk verlangen. Dan schreeuwt mijn hart naar GOD, Die leeft. En aan mijn ziel het leven geeft.

Hoe lief'lijk, hoe vol heilgenot,
O HEER', der legerscharen God,
Zijn mij Uw huis en tempelzangen!
Hoe branden mijn genegenheên,
Om 's HEEREN voorhof in te treên!
Mijn ziel bezwijkt van sterk verlangen.
Mijn hart roept uit tot God, Die leeft,
En aan mijn ziel het leven geeft.

Ik wil graag belijdenis doen, omdat ik de Heere Jezus Christus in mijn leven nodig heb. Om bij de marine voor je geloof uit te komen, is best wel moeilijk. Dan zijn het kerkekamp en de jeugdvereniging een versterking.

Als iemand tegen jou zegt: "hoe weet ik nou of God bestaat?", dan zeg ik tegen hem: "kom maar mee naar buiten en kijk maar eens langdurig recht in de zon". Dan zegt hij: "ben je gek, dan verblind ik mezelf", waarop ik zeg: "hoeveel te meer zal dat gebeuren als je tegenover God staat."

Rients de Boer

"Kleine dingen maken daarin echt het verschil"

Marijke Nentjes kennen we nog van vorig jaar. Toen deed zij mee met de #social-mediachallenge. Dit jaar spreken we haar over haar avontuur in Engeland:

'Op dit moment werk ik al een paar maanden als au-pair in Engeland. Ik woon dichtbij Aylesbury. In anderhalf uur zit ik in hartje Londen en met een uur ben ik in Oxford. Ik zorg voor twee kinderen: meisjes van vijf en tien jaar.

Vorig jaar rond deze tijd (januari) zat ik in mijn examenjaar van het VWO en had ik alles al geregeld voor mijn tussenjaar. Ik wilde altijd al een tussenjaar nemen, maar ik merkte al snel dat veel opties ontzettend duur waren. Toch wilde ik wel graag naar het buitenland voor een langere tijd en toen besloot ik om 6 maanden te gaan werken als au-pair in Engeland. Zo kon ik mijn Engels verbeteren en zou ik tegelijkertijd een gave ervaring hebben. Ook is Engeland een makkelijke optie, doordat je bijvoorbeeld geen visum nodig hebt en er weinig voorwaarden zijn.

Ik wilde natuurlijk wel graag in een christelijk gezin terecht komen, daarom zocht ik naar een christelijke organisatie die me daarbij kon helpen. Na een tijdje vond ik christianaupairs.nl, een Engelse organisatie die christelijke au-pairs aan christelijke gezinnen koppelt. Zij hebben me ontzettend goed geholpen met alles en hebben me gekoppeld aan het superleuke gezin waar ik nu zit. Deze familie komt oorspronkelijk uit Zimbabwe, maar woont al ontzettend lang in Engeland. De kinderen kunnen dus alleen maar Engels praten. Na wat skypegesprekken en mailcontacten voelde het helemaal goed en zo vertrok ik 1 september richting Engeland. Afscheid nemen was natuurlijk wel moeilijk, maar omdat ik al zolang uitkeek naar dit avontuur had ik er vooral heel veel zin in. Ik ben heel blij dat ik

voor een christelijk gezin gekozen heb. Kleine dingen maken daarin echt het verschil. Denk aan bidden voor het eten, 's avonds bidden met de kinderen en vooral samen over God en het geloof praten.

Na mijn enthousiaste verhalen over mijn plannen werd mijn goede vriendin ook enthousiast en ging zich aanmelden bij dezelfde organisatie; zij vertrok een paar dagen voor mij naar haar gezin. Ze woont alleen wat verder weg van mij, daarom zien we elkaar ongeveer een keer per twee of drie weken.

De eerste paar weken waren natuurlijk even wennen. Ik was de eerste au-pair van dit gezin, dus voor allebei de kanten was het even zoeken hoe alles het beste zou werken. Maar doordat we heel open naar elkaar konden zijn, kwam er snel een goed ritme dat heel goed werkte voor iedereen. Ik heb ontzettend veel geluk gehad met zo'n leuk gezin. Ze behandelen me als lid van de familie en niet als een werknemer. Ook zijn de kinderen heel erg lief en ik merk dat ik nu al een hele goede band met ze heb.

Mijn Engels is al heel goed vooruitgegaan, ik merk dat ik het nu gewoon vloeiend praat en ik versta bijna alles. Over een maand hoop ik dan ook te slagen voor mijn CAE-examen, waarvoor ik twee keer per week een cursus in Oxford heb gevolgd.

Natuurlijk ga ik hier ook naar de kerk. De eerste weken ben ik met mijn gezin meegeweest naar de kerk, maar daar voelde ik me toch niet helemaal thuis. Toen ben ik op zoek gegaan naar een kerk die meer bij me paste. Ondanks dat ik met veel plezier naar de Schuilplaats ga op Urk, wilde ik wel graag naar een andere kerk in Engeland. Ik denk dat het goed is om te zien hoe andere christenen hun geloof uiten en hoe zij hun diensten invullen. Ik ga nu naar

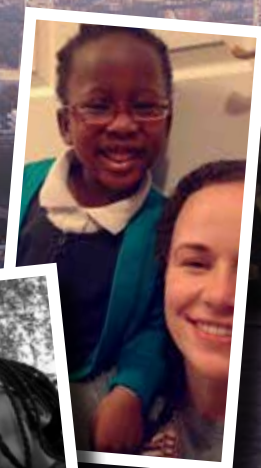
een soort evangelische/pinkstergemeente. Hier heb ik het ontzettend naar mijn zin. Hoewel ik nu dus alleen naar de kerk ga, voel ik me niet alleen. Ik heb hier verschillende kerken bezocht en in elke kerk werd ik heel liefdevol welkom geheten en probeerden ze me gelijk bij de gemeente te betrekken. Ik ga nu elke week naar de Vineyard Church. Elke zondag ga ik met heel veel plezier naar de kerk en ik heb de kans gekregen om elke donderdag mee te helpen in de kerk met een lunch voor mensen (vooral daklozen) die een warme maaltijd nodig hebben.

Ik krijg hier erg veel kansen om bijzondere en/of leuke dingen te doen. Om maar een paar voorbeelden te geven: de Hillsong-kerk in Londen bekeken, twee musicals die ik al bezocht heb, de leuke straatjes van Londen, beroemdheden die ik gespot heb, elke week cursus in de oude studentenstad Oxford; naar au-pairdagen geweest waar ik heel veel andere christelijke au-pairs heb ontmoet, oud en nieuw dat ik dit jaar gewoon in Londen kon vieren, maar bovenal al de leuke ontmoetingen met andere au-pairs/mensen.

In minder dan twee maanden zit mijn tijd er alweer op. Ik probeer nog zoveel mogelijk te genieten en leuke dingen te doen, voordat ik weer richting huis ga en me ga voorbereiden op mijn studie. Ik weet nu al dat ik mijn leventje en mijn 'tweede familie' hier echt ga missen, maar ik zie er ook weer naar uit om naar mijn eigen familie te gaan.

Het is in ieder geval een keuze waar ik geen spijt van heb en die ik ook iedereen kan aanbevelen!

Als je benieuwd bent geworden, neem dan vooral een kijkje op mijn blog: marijkenentjes.waarbenijj.nu voor de uitgebreide verhalen. En met vragen/opmerkingen mag je altijd mailen naar marijkenentjes@hotmail.com'.

geschreven in maart 2016

KERKKAMP 2016

Zingen van
kamp-jongeren in
de kerk van
Onstwedde:

Drone filmpje
van kamp-
weekend:

**Voor alle foto's
van het
kampweekend:**

DE ACTIVITEITEN **KALENDER** 2016/2017

04-09-16 VOLLEYBALTOERNOOI

18-9-2016 JEUGDZONDAG

24-9-2016 JONGERENAVOND

29-10-2016 LCJ JEUGDAPPEL +16

2-11-2016 KNUTSELMIDDAG 12-

18-11-2016 SCHAATSEN 6+

19-11-2016 JONGERENAVOND

25-11-2016 SCHAATSEN 12+

30-11-2016 SCHAATSEN 16+

14-1-2017 JONGERENAVOND

21-1-2017 KNUTSELMIDDAG 12-

4-2-2017 SKIËN 16+

18-3-2017 ZWEMMEN 6+

18-3-2017 JONGERENAVOND

23-4-2017 JEUGDZONDAG

27-4-2017 BBQ KONINGSdag

1-5-2017 LCJ VOETBALTOERNOOI

6-5-2017 LCJ JEUGDAPPEL -16

13-5-2017 JONGERENAVOND

24-5-2017 KAMP 13+

10-6-2017 BEACHVOLLEYBALTOERNOOI

22-7-2017 KAMP 16+

DE ACTIVITEITEN COMMISSIE

Hiernaast treffen jullie het activiteitenrooster voor het nieuwe seizoen. Ook in het nieuwe seizoen hopen wij jullie te ontmoeten tijdens de activiteiten. Ben jij er ook bij?

Op de foto van links naar rechts: Jan Post, Lenie ten Napel – Visser, Wouter Rustenburg, Jantine Baarssen – de Boer, Hein Kramer, Joanne Post – de Boer, Bons Hoekstra

Op de foto ontbreken: Willemijn de Boer, Andrea Kramer en Willemien Korf

Willemijn de Boer, Andrea Kramer en Bons Hoekstra zijn de nieuwe leden binnen de activiteitencommissie. Binnenkort zal er op de website een korte kennismaking met de nieuwe leden staan. Wie zijn ze en wat is hun drijfveer om het team van de activiteitencommissie te versterken? Lees het binnenkort op de website van de kerk... (www.maranatha-urk.nl)

A young couple, Martin and Grietje, are sitting in a grassy field in front of a white Volkswagen Beetle. Martin is wearing a blue blazer and glasses, and Grietje is wearing a black and white striped shirt. They are both smiling at the camera. The text 'Martin & Grietje kijken uit naar..... de toekomst!' is written in a blue cursive font over the image.

Martin & Grietje kijken uit naar..... de toekomst!

Hoe hebben jullie elkaar ontmoet?

Ze hebben elkaar ontmoet op de catechisatie in 2010. Beter kan het niet beginnen, toch? ;)

Keuzes maken:

Ze kregen verkering toen ze vijftien waren. Ondanks hun jeugdige leeftijd gaven ze beiden aan dat hun relatie vanaf het begin heel hecht was, mede doordat Martin binnen één jaar twee bebe's verloor. Martin vertelt dat ze rond hun 17e samen ging bidden en uit de Bijbel lezen. Eerst alleen op zondagavond, later ook door de week en nu nog steeds.

Dat bidden is wel een groeiproces geweest, want je legt je hart open voor de ander. Het is best wel spannend wanneer je dat voor het eerst samen doet. "Het was een vertrouwensproces waar de Heere ons in geholpen heeft", aldus Martin en Grietje, terugkijkend op hun eerste jaren als stelletje.

Kerkkeuze:

In het begin van hun verkeringsstijd gingen ze om beurten met elkaar naar de kerk. Grietje met Martin naar de Immanuëlkerk en Martin met Grietje naar de Pniëlkerk. Na drieënhalf jaar verkering hebben ze gekozen om bij de Maranatha-gemeente te gaan. Beiden gaven aan zich thuis te voelen in onze gemeente.

Ze zijn eerst op de gewone catechisatie gegaan bij Dominee Kater, en het volgende seizoen op belijdeniscatechisatie bij Dominee Korving.

Belijdenis:

Ze hebben er lang over nagedacht. Na onderlinge gesprekken, en een gesprek met Dominee Korving hebben ze besloten om de belijdeniscatechisatie te gaan volgen. Ze hebben veel met elkaar gepraat, gelezen en gebeden. Hoe weet je of je bij Zijn kudde mag horen? Hoe voelt het als je Hem echt kent? Met deze vragen hebben ze geworsteld. Op 1e Paasdag, 5 april 2015, mochten ze belijdenis van hun geloof afleggen in de Schuilplaats.

Verloving/huwelijk

In hun verkeringsstijd hebben ze er regelmatig over gepraat: het huwelijk. Grietje gaf aan dat je op een gegeven moment toe bent aan een nieuwe stap in de relatie. Ze hadden er al een tijdje over nagedacht om in 2014 te gaan verloven, als tussenstap naar het huwelijk. Zo gedacht zo gedaan. Martin vroeg Grietje ten huwelijk op 28 juli 2014.

Als voorbereiding op het huwelijk hebben Martin en Grietje het boekje 'Een echtpaar naar Gods hart' gelezen. Hierin worden 10 echtparen uit de Bijbel beschreven. Er staan tips en richtlijnen in die je kunt

toepassen in je relatie. Als voorbeeld gaven de twee het huwelijk van Izak en Rebecca, dat je kinderen niet mag voortrekken, maar gelijk moet behandelen. Dit boek geven ze als tip mee aan alle stelletjes die trouwplannen hebben.

Vervolgens kwam er een huwelijksgesprek met Dominee Korving. Terugkijkend op dat gesprek zegt Martin dat het mooi is dat je mag toelevan naar het huwelijk, en hoe mooi het is dat God het huwelijk in het paradijs heeft ingesteld.

Op 28 juli 2016 heeft Dominee Korving het stel getrouwd in de Immanuëlkerk. Als trouwtekst kozen ze de volgende tekst uit Jesaja.

Jesaja 12:2

Ziet, God is mijn Heil, ik zal vertrouwen en niet vrezen; want de Heere HEERE is mijn Sterkte en mijn Psalm, en Hij is mij tot Heil geworden.

OVERZICHT VERENIGINGSEIZOEN 2016/2017

LEEFTIJD	NAAM	LEIDING	PLAATS/TIJD
12 jarigen	Tirza	Jacoba Roos, Willemijn Bonhof	do: 19.30 uur Schuilplaats
12 jarigen	Jedidja	Wijna van der Heiden, Margreet Kaptijn	wo: 19.30 uur Maranatha
13 jarigen	Sharon	Emma de Boer, Hennie Korf, Corina Wakker	do: 19.30 uur Immanuel
13 jarigen	Salomé	Elizabeth Post, Marretje v. Slooten, Bernadien de Vries	do: 19.30 uur Immanuel
14 jarigen	Lelie der Dalen	Janneke Pasterkamp, Janneke Post - v. Slooten	wo: 19.30 uur Immanuel
14 jarigen	Mirjam	Karina Korf, Janneke Visser	wo: 19.45 uur Maranatha
15 jarigen	Lydia	Hennie Romkes, Thalia Kramer, Carolien Roman	wo: 20.00 uur
15 jaar	Joyfull	Gerdien Kramer, Joanne Post, Jacolien Bennik	wo: 20.00 uur Immanuel
16 jaar	Rebekka	Josien Bogerd, Gerdien Westerink	do: 20.00 uur Schuilplaats*
16 jaar	Esther	Hanneke Berkhout, Petra Korf, Anita Zeeman	wo:19.30 uur Immanuel*
17 jaar	Deborah	Anita Kramer, Lenie ten Napel	wo:20.00 uur Maranatha
18+	Ruth	Gerie-Janne de Munnik, Miranda Knol	wo:19.45 uur Schuilplaats*
18+	Hadassa	Willemien Korf, Sietske Zeeman	do:19.30 uur Immanuel*
18+	De Parel	Willie Korf, Martina Romkes	do:20.00 uur Maranatha*

* 1x in 14 dagen

LEEFTIJD	NAAM	LEIDING	PLAATS/TIJD
18+	de Schatgravers	Meeuwis Knol, Nanning Wakker	zo: 19.00 uur Schuilplaats*
18+	Elkana	Jelle Post, Louwe Kapitein	zo: 19.00 uur Maranatha*

* 1x in 14 dagen

LEEFTIJD	NAAM	LEIDING	PLAATS/TIJD
12 jaar	Petrus	Albert Bakker, Jacob Hoefnagel	zo: 14.30 uur Immanuel
12 jaar	Benjamin 2	Wim Stoutjesdijk, G. Snijder	zo: 14.30 uur Maranatha
12 jaar	Matthias	Lubbert Wakker, Tjalling de Boer	zo: 14.30 uur Immanuel
13 jaar	Jacobus	Sjoerd Kapitein, Pier Broersma	zo: 14.30 uur Maranatha
13 jaar	Lukas	Wouter de Vries, Tunis Hoekstra	zo: 14.30 uur Immanuel
14 jaar	David	Otto Bakker, Jacob Maarten Kramer	zo: 14.30 uur Schuilplaats
15 jaar	Gideon 2	Maarten Post, Tiemen de Vries	zo: 14.30 uur Immanuel
15 jaar	Petrus	Hendrik Visser, Peter de Boer	zo:14.30 uur Schuilplaats
16-17 jaar	Simson	Meindert de Boer, William Hoorn	do:19.30 uur Immanuel
16 jaar	Samuel	Maarten Hakvoort, Kobus Post	zo: 14.30 uur Maranatha
16-17 jaar	Johannes 2	K.P. weerstand, Gerard Zeeman	zo:14.30 uur Maranatha*
17 jaar	Gideon 1	Cees Zeeman, Riekelt Korf	zo: 14.30 uur Maranatha*
17+ jaar	Johannes 1	Bert van Slooten, Pieter Tol	Eigen locatie, Immanuel
18+ jaar	Jonathan	Lubbert Schenk, Jurie Post	zo: 14.30 uur Schuilplaats*

* 1x in 14 dagen

OVERZICHT CATECHISATIE 2016/2016

SCHUILPLAATSWIJK

Maandag	
17.30 uur	12 en 13 (a)*jarigen
18.30 uur	13 (b)** en 14 jarigen
19.30 uur	15 en 16 jarigen

*(kinderen die na 1 jan 2017 13 jaar worden)

** (kinderen die vóór 1 jan 2017 13 jaar worden)

Dinsdag	
18.30 uur	17 en 18 jarigen
19.30 uur	19+
20.30 uur	Belijdenis catechisatie

Zaterdag	
18.00 uur	18 +

MARANATHAWIJK

student A. Veuger	Maandag
17.30 uur	12 jarigen
18.15 uur	14-15 jarigen
19.15 uur	16-17 jarigen
20.00 uur	19+

student A. van den Os	Dinsdag
18.30 uur	13 jarigen
19.15 uur	18 jarigen
20.00 uur	19+

URKERHARD

Ds. M.J. Kater	Maandag
16.30 uur	15 jarigen
17.30 uur	16 jarigen
18.30 uur	18 jarigen
19.30 uur	19+
20.30 uur	belijdeniscatechisatie

br. K. Romkes	Maandag
17.30 uur	12 jarigen
18.30 uur	13 jarigen
19.30 uur	14 jarigen
20.30 uur	17 jarigen

POLDERWIJK

Ds. H. Polinder	Maandag	Dinsdag	Zaterdag
16.30 uur	12 jarigen	17.30 uur	18.00 uur
17.30 uur	14 jarigen	18.30 uur	19.00 uur
18.30 uur	15-16 jarigen	19.30 uur	19.00 uur
			degenen die door de weeks niet kunnen belijdeniscatechisatie

Aangepaste catechisatie voor hen die de gewone catechisatie niet kunnen volgen
Dinsdag 19.45 uur in Immanuelkerk door br. Pieter Meun

Catechisatie voor de andersbegaafden
Dinsdag 17.15 uur in de Schuilplaats door br. T. Korf en zr. T. Stehouwer-Hartman

Aandachtspunten voor de catechisatielessen:

1. Het is belangrijk dat je zelf bidt om een zegen, voordat je naar de catechisatie gaat.
2. Neem je Bijbeltje, een pen en een schrift mee, zodat je aantekeningen kunt maken.
3. Je boekje is onmisbaar. Mocht je het kwijtraken, dan kun je voor € 1,50 een nieuw boekje bij de koster kopen. Bewaar je boekje goed, zodat je altijd dingen na kunt kijken.
4. Op de catechisatie denken we na over de belangrijkste dingen in jouw leven. Ook daar wil de Heere ons ontmoeten. Daarom is het belangrijk dat je gepaste kleding draagt.
5. Laten we serieus omgaan met de catechisatielessen. Zowel in het afmelden (als je echt niet aanwezig kan zijn), als het leren van je vragen.
6. Aandacht voor de catechisatie betekent natuurlijk ook: telefoon uitzetten!
7. Niet snoepen tijdens de catechisatielessen.

DE FEITEN OP EEN RIJ

ONZE GEMEENTE IS RIJK GEZEGEND MET EEN GROOT AANTAL JONGEREN. MAAR HOE DENKEN AL DIE JONGEREN OVER BEPAALDE ZAKEN? DAT ZIJN WE GAAR ONDERZOEKEN; WE VROEGEN 181 JONGEREN VAN ONZE GEMEENTE NAAR VERSCHILLENDE ZAKEN BINNEN EN BUITEN ONZE KERK. DIT ZIJN DE BELANGRIJKSTE UITKOMSTEN:

HOE VAAK GA JE NAAR DE KERK?

Een groot deel van de jongeren gaat twee keer naar de kerk. Wat een zegen!

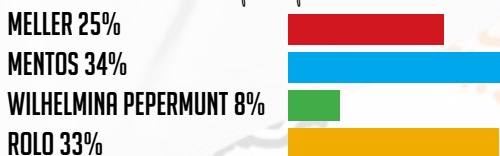

ZIJN ER OOK KERKDIENTEN WAAR JE NIET NAAR TOE GAAT?

LEKKERSTE ROLLETJEN?

Een belangrijke vraag om te onderzoeken is toch wel de lievelingsrolletjes van de jongeren. Mentos kwam als grote winnaar naar voren met daarop volgend Rolo. Als het Soetendal dit leest, kan die er misschien slim op in spelen!)

HOEVEEL SNOEPJES EET JE ONDER DE PREEK?

Vreemden zeggen vaak dat Unkers zoveel snoep eten, hierbij een argument om dat te ontkrachten: maar 25% van de jongeren eet een heel rolletje onder de preek op!

SKIP JE WEL EENS EEN CATECHISATIE LES?

Nee, wij houden niet van een catechisatie les skippen. Als we er dan eentje overslaan, heeft dat een goede reden, zoals: ziekte, huiswerk of drukte. Wij vinden het gewoon gezellig bij de dominees.

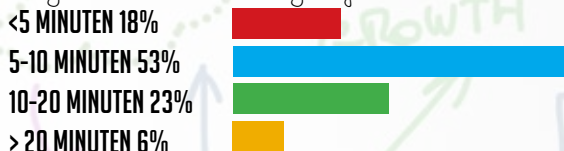
ZIT JE OP VERENIGING?

De meeste jongeren zitten op een vereniging. Dit zij nog niet op een vereniging en wil je dit toch heel graag: verder in de gids meer informatie!

HOEVEEL TIJD BESTEED JIJ AAN BIJBEL PER DAG?

5-10 minuten per dag... van de 1440. Lees je Bijbel, bid elke dag dat je groeien mag! Als we echt willen groeien, dan moeten de minuten ook wat groeien. Dit testen we volgend jaar weer :)

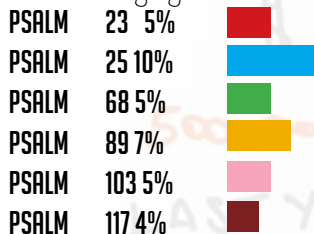
TOP 5 MOOISTE BIJBELBOEK

PSALMEN - OPENBARINGEN - GENESIS - SPREUKEN - ESTHER

TOP 6 MOOISTE PSALMEN

De mooiste psalmen vinden de jongeren psalm 25 en 42. HEEER, maak mij Uw wegen,

Door Uw woord en Geest bekend; en 't Hizzend hert, der jacht ontkomen, Schreeunt niet sterker naar 't genot. Een psalm die ook heel veel werd genoemd in de antwoordformulieren was psalm 151. Helaas konden we de tekst hiervan niet vinden, omdat ons psalmboek maar tot 150 ging.

DE COMMISSIES IN DE KERK

Van wie krijg je eigenlijk dat kaartje op je verjaardag?

Dat is van de steungroep. Deze groep gemeenteleden wil d.m.v. een verjaardagskaartje, maar ook met ziekte, rouw, enz. de jongeren laten merken dat ook zij bij de gemeente horen.

Contactgegevens:

Fokke ten Napel, fw.tennapel@kpnmail.nl

Wie komen er op visite als ik 18 word?

Dat is iemand uit het pastoraal team samen met een jeugdouderling. Het pastoraal team bestaat uit jongeren die er voor andere jongeren willen zijn en ze graag willen helpen met het praktisch vormgeven van hun geloofsleven. Meer informatie hierover bij de jeugdouderlingen.

Wie regelt al die activiteiten, zoals het kerkkamp en het volleybaltoernooi?

Dat is natuurlijk de activiteitencommissie. Hierover kun je verderop in de Jeugdids meer lezen.

Contactgegevens:

Hein Kramer; heinkramer@outlook.com
mobiel 06-38 5436 83

Wie zorgt ervoor dat er een vereniging voor me is?

Dit is een taak van de verenigingscommissie. Die zorgt ervoor dat er voor elke leeftijdsgroep een vereniging is. Ook helpt zij de jongeren, die net belijdenis hebben gedaan, om het Woord van God verder te onderzoeken door het oprichten van een Bijbelstudiegroep. Meer informatie hierover bij de jeugdouderlingen.

Wie zorgt voor het contact tussen onze kerk en de Urker politiek?

Dat is het Kerkelijk Platform Jeugd en Gezin. Dit is een overlegorgaan waarin de diverse kerken van Urk en de Gemeente Urk vertegenwoordigd zijn. Hierin wordt gesproken over de algemene jeugdproblematiek op Urk. Meer informatie hierover bij de jeugdouderlingen.

ELKAAR TOT HAND EN VOET ZIJN

Als redactie gaan we in gesprek met de voorzitter en het jongste lid van gemeentekring "De Schakel". Voorzitter Anita Zeeman en Carolien Roman vertellen ons hoe het reilt en zeilt binnen Gemeentekring "De Schakel".

Gemeentekring "De Schakel" is onderverdeeld in vier wijken, de voor ons welbekende Maranatha- wijk, Polder- wijk, Schuilplaats- wijk en de Urkerhard- wijk.

Het team van Gemeentekring "De Schakel" telt ongeveer 20 leden, waarvan Carolien Roman het jongste lid en Anke ter Velde het oudste lid is. Met elkaar dragen de leden zorg voor de bezoeken die binnen onze grote gemeente afgelegd worden, denk met name aan rouwbezoeken, kraamvisites en het bezoeken van (langdurig) zieke gemeenteleden. Daarnaast worden ook nieuw ingeschreven gemeenteleden en "stelletjes" die gaan trouwen of pas getrouwd zijn bezocht. Al met al, misschien vind jij het ook wel leuk het team van Gemeentekring "De Schakel" te versterken?

Naast het bezoeken van gemeenteleden, worden er ook verdere hand- en spandiensten verricht vanuit de Gemeentekring. Denk bijvoorbeeld aan vragen van gemeenteleden voor huishoudelijke hulp of het vervoeren van en naar het ziekenhuis. Ben jij diegene die ook

een helpende hand kan bieden? Geef het aan ons door! Kunnen wij jou bellen als er een gemeentelid hulp nodig heeft?

Neem contact op met:

Voorzitster Anita Zeeman, e-mail: azeeman1975@mail.com
Secretaris Greetje Koffeman, e-mail: kwkoffeman@uwnet.nl
Kijk voor meer informatie op de website van de kerk:
www.maranatha-urk.nl

